1.0 4 5 1

Sector Sec

lî¹ (literă) s. m./s. n., pl. î/î-uri

*î² (sunet) s. m., pl. î

îh<u>î</u> interj.

ിii¹ pr. v. ea, el

îi² vb. v. fi

îmbarca (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbarcă

îmbarcare s. f., g.-d. art. îmbarcării; pl. îmbarcări

- îmbăia (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbăiază, 1 pl. îmbăiam; conj. prez. 3 să îmbăieze; ger. îmbăind
- îmbăiera (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbaieră

îmbăierare (înv.) s. f., g.-d. art. îmbăierării

îmbăiere s. f., g.-d. art. îmbăierii; pl. îmbăieri

îmbăla (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălează

îmbălare (înv., pop.) s. f., g.-d. art. *îmbăl<u>ă</u>rii;* pl. *îmbăl<u>ă</u>ri*

îmbălătură (înv., pop.) s. f., g.-d. art. *îmbălăturii*; pl. *îmbălături*

îmbălora (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbălorează

- îmbăloşa (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 îmbăloşează, 1 pl. îmbăloşăm; conj. prez. 3 să îmbăloşeze; ger. îmbăloşând
- îmbălsăma (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbălsămează

îmbălsăm<u>a</u>re s. f., g.-d. art. *îmbălsăm<u>ă</u>rii;* pl. *îmbălsăm<u>ă</u>ri*

îmbărbăta (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbărbătează

- îmbărbătare s. f., g.-d. art. îmbărbătării; pl. îmbărbătări
- îmbăta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îmbăt, 2 sg. îmbeți, 3 îmbată; conj. prez. 3 să îmbete

îmbătare s. f., g.-d. art. îmbătării

- îmbătător adj. m., pl. îmbătători; f. sg. și pl. îmbătătoare
- îmbătrâni (a ~) (-bă-trâ-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbătrânesc, imperf. 3 sg. îmbătrânea; conj. prez. 3 să îmbătrânească

îmbătrânire (-bă-trâ-) s. f., g.-d. art. îmbătrânirii

Iîmbățoşa (a se ~) (fam.) vb. refl., ind. prez. 3 se îmbățoşează, 1 pl. ne îmbățoşăm; conj. prez. 3 să se îmbățoşeze; ger. îmbățoşându-se

îmbâcseală s. f., g.-d. art. îmbâcselii; pl. îmbâcseli

îmbâcsi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbâcsgsc, imperf. 3 sg. îmbâcseg; conj. prez. 3 să îmbâcsegscă

*îmbâcsire s. f., g.-d. art. îmbâcsirii

îmbârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbârligă

îmbelciugat (înv., pop.) adj. m., pl. îmbelciugați; f. îmbelciugață, pl. îmbelciugațe

îmbelşuga (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbelşughează

- îmbelşugare s. f., g.-d. art. îmbelşugării
- *îmbelşugat adj. m., pl. îmbelşugați; f. îmbelşugată, pl. îmbelşugate
- îmbi (înv.) adj. m., f. <u>î</u>mbe

îmbia (a ~) (-bi-a) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. îmbii, 3 îmbie, 1 pl. îmbiam (-bi-em); conj. prez. 1 şi 2 sg. să îmbii, 3 să îmbie; ger. îmbiind (-bi-ind)

îmbi<u>a</u>t (-*bi-at*) s. n.

- îmbiba (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbibă
- îmbibare s. f., g.-d. art. îmbibării
- îmbiere (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbierii; pl. îmbieri

îmbietor (-bi-e-) adj. m., pl. îmbietori; f. sg. şi pl. îmbietogre

îmbietură (rar) (-bi-e-) s. f., g.-d. art. îmbieturii; pl. îmbieturi

îmbin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbină

îmbinare s. f., g.-d. art. îmbinării; pl. îmbinări

îmblăciu (înv.) s. n., art. îmblăciul; pl. îmblăcie

îmblăni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblănesc, imperf. 3 sg. îmblănea; conj. prez. 3 să îmblănească

îmblănire s. f., g.-d. art. îmblănirii

îmblăti (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblătesc, imperf. 3 sg. îmblăteg: conj. prez. 3 să îmblătegscă

îmblătire (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătirii; pl. îmblătiri îmblătit (înv.) s. n.

îmblătitoare (înv.) s. f., g.-d. art. îmblătitoarei; pl. îmblătitogre

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

împăciui

61.3

imblătitor ((înv.)	s.	m.,	pl.	îmblătit <u>o</u> ri

- îmblânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmblânzesc, imperf. 3 sg. îmblânzeg: conj. prez. 3 să îmblânzegscă îmblânzire s. f., g.-d. art. îmblânzirii
- îmblânzitoare s. f., g.-d. art. îmblânzitoarei; pl. îmblânzitoare

e e ga a be te

îmblânzitor s. m., pl. îmblânzitori

îmboboci (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. îmboboceşte, imperf. 3 sg. îmboboceg; conj. prez. 3 să îmbobocegscă

îmbobocire s. f., g.-d. art. îmbobocirii

- îmbodoli (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbodolesc, imperf. 3 sg. îmbodoleg; conj. prez. 3 să îmbodolegscă
- îmbogăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbogățesc, imperf. 3 sg. îmbogățeg; conj. prez. 3 să îmbogățegscă
- îmbogățire s. f., g.-d. art. îmbogățirii; pl. îmbogățiri
- îmbolboji (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbolboj<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îmbolboj<u>e</u>g; conj. prez. 3 să îmbolboj<u>e</u>gscā
- îmboldi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmboldesc, imperf. 3 sg. îmboldea; conj. prez. 3 să îmboldească
- îmboldire s. f., g.-d. art. îmboldirii; pl. îmboldiri
- îmboldit<u>o</u>r (rar) adj. m., pl. *îmboldit<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. *îmbolditogre*

îmbolnăvi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbolnăvesc, imperf. 3 sg. îmbolnăveg; conj. prez. 3 să îmbolnăvegscă

îmbolnăvire s. f., g.-d. art. *îmbolnăvirii 👘 👘 🚁* 🕫

- îmbrăc<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmbr<u>a</u>că*
- imbrăcare s. f., g.-d. art. îmbrăcării
- îmbrăc<u>a</u>t s. n.
- limbrăcăminte s. f., g.-d. art. îmbrăcămintei/ îmbrăcăminții; (straturi de material) pl. îmbrăcăminți
- îmbrățiş<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbrățişe<u>a</u>ză, 1 pl. îmbrățiş<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să îmbrățiş<u>e</u>ze; ger. îmbrățiş<u>â</u>nd îmbrățiş<u>a</u>re s. f., g.-d. art. îmbrățiş<u>ă</u>rii; pl. îmbrățiş<u>ă</u>ri
- îmbrânceală s. f., g.-d. art. îmbrâncelii; pl. îmbrânceli
- îmbrânci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbrâncesc, imperf. 3 sg. îmbrânceg; conj. prez. 3 să îmbrâncegscă
- îmbrâncire s. f., g.-d. art. îmbrâncirii; pl. îmbrânciri

îmbrâncitură s. f., g.-d. art. îmbrânciturii; pl. îmbrâncituri

îmbreben<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 îmbrebene<u>a</u>ză

îmbrobode<u>a</u>lă s. f., g.-d. art. *îmbrobodelii;* pl. *îmbrobodeli*

imbrobodi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbrobodesc,

imperf. 3 sg. îmbrobode<u>a</u>; conj. prez. 3 să îmbrobode<u>a</u>scă Imbrobod<u>i</u>re s. f., g.-d. art. îmbrobod<u>i</u>rii; pl. îmbrobod<u>i</u>ri

îmbuc<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmb<u>u</u>că*

îmbucătăţi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbucătăţesc, imperf. 3 sg. îmbucătăţeg; conj. prez. 3 să îmbucătăţegscă îmbucătură s. f., g.-d. art. îmbucăturii; pl. îmbucături

îmbucăți (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbucățesc, imperf. 3 sg. îmbucățeg; conj. prez. 3 să îmbucățegscă

îmbucura (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 îmbucură

- îmbucurător adj. m., pl. îmbucurători; f. sg. și pl. îmbucurătoare
- îmbufna (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 îmbufnează
- îmbufnare (fam.) s. f., g.-d. art. îmbufnării
- îmbuiba (a ~) (-bui-) vb., ind. prez. 3 îmbuibă
- îmbuibare (-bui-) s. f., g.-d. art. îmbuibării
- îmbujor<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *îmbujore<u>a</u>ză*
- îmbulzeală s. f., g.-d. art. îmbulzelii; pl. îmbulzeli

îmbulzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îmbulzesc, imperf. 3 sg. îmbulzeg; conj. prez. 3 să îmbulzegscă

îmbulzire s. f., g.-d. art. îmbulzirii

îmbumba (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmbumbă

îmbun<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îmbune<u>a</u>ză

- îmbunare s. f., g.-d. art. îmbunării
- îmbunătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îmbunătățesc, imperf. 3 sg. îmbunătățea; conj. prez. 3 să îmbunătățească

îmbunătățire s. f., g.-d. art. îmbunătățirii; pl. îmbunătățiri

- îmburda (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 îmburdă
- lîmburghezi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îmburglæzeste, imperf. 3 sg. se îmburghezeg; conj. prez. 3 să se îmburglezegscă

îmburghezire s. f., g.-d. art. îmburghezirii

- îmburuienat (rar) adj. m., pl. îmburuienați; f. îmburuienață, pl. îmburuienate
- îmbutelia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îmbuteliază, 1 pl. îmbuteliam (-li-em); conj. prez. 3 să îmbuteliaze; ger. îmbuteliand (-li-ind)
- **îmbuteli<u>e</u>re** (-li-e-) s. f., g.-d. art. *îmbuteli<u>e</u>rii*; pl. *îmbuteli<u>e</u>ri*

îmi v. eu

împacheta (a ~) vb., ind. prez. 3 împachetează

```
împachet<u>a</u>re s. f., g.-d. art. împachetării; pl. împachetări
împachet<u>a</u>t s. n.
```

- împăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împac, 2 sg. împaci, 3 împacă; conj. prez. 3 să împace
- împăcare s. f., g.-d. art. împăcării; pl. împăcări
- împăcăciune (înv.) s. f., g.-d. art. împăcăciunii; pl. împăcăciuni
- împăciui (a ~) (rar) (-ciu-i) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împăciuiesc, imperf. 3 sg. împăciuig; conj. prez. 3 să împăciuigscă

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

îmbucare s. f., g.-d. art. îmbucării; pl. îmbucări

îmbucătățire (înv.) s. f., g.-d. art. îmbucătățirii; pl. îmbucătățiri

împăciuire

- împăciuire (rar) (-ciu-i-) s. f., g.-d. art. împăciuirii; pl. împăciuiri
- împăciuitor (-ciu-i-) adj. m., pl. împăciuitori; f. sg. și pl. împăciuitoare

împăciuitorism (-ciu-i-) s. n.

împăciuitorist (-ciu-i-) adj. m., s. m., pl. împăciuitoriști; adj. f., s. f. împăciuitoristă, pl. împăciuitoriste

împăduri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împăduresc, imperf. 3 sg. împădurea; conj. prez. 3 să împădurească

împădurire s. f., g.-d. art. împăduririi; pl. împăduriri

- împăia (a ~) vb., ind. prez. 3 împăiază, 1 pl. împăiam; conj. prez. 3 să împăieze; ger. împăind
- împăienjeni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împăienjengste, imperf. 3 sg. împăienjeneg; conj. prez. 3 să împăienjenegscă

împăienjenire s. f., g.-d. art. împăienjenirii

împăiere s. f., g.-d. art. împăierii; pl. împăieri

- *împământa (a ~) (a lega la pământ) vb., ind. prez. 3 împământegză
- *împământare s. f., g.-d. art. împământării; pl. împământări
- împământeni (a ~) (a stabili într-un loc, a integra) vb., ind. prez. 3 sg. împământeneste, imperf. 3 sg. împământeneg; conj. prez. 3 să împământenească
- impământenire s. f., g.-d. art. împământenirii; pl. împământeniri

împăna (a ~) vb., ind. prez. 3 împănează

împănare s. f., g.-d. art. împănării; pl. împănări

împăpuri (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împăpuresc, imperf. 3 sg. împăpurea; conj. prez. 3 să împăpurească

împărat s. m., pl. împărați

împărăteasă s. f., g.-d. art. împărătesei; pl. împărătese

împărătesc adj. m., f. împărătească; pl. m. și f. împărătesti împărăteste adv.

împărătiță (pop.) s. f., g.-d. art. împărătiței; pl. împărătițe

- împărăți (a ~) (înv., pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împărățesc, imperf. 3 sg. împărățeg; conj. prez. 3 să împărățegscă
- împărăție s. f., art. împărăția, g.-d. art. împărăției; pl. împărății, art. împărățiile
- împăroş<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împăroşe<u>a</u>ză, 1 pl. împăroş<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să împăroş<u>e</u>ze; ger. împăroş<u>â</u>nd
- împărtăşanie (-ni-e) s. f., art. împărtăşania (-ni-a), g.-d. art. împărtăşaniei; pl. împărtăşanii, art. împărtăşaniile (-ni-i-)

 împărtăşi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împărtăşesc, imperf. 3 sg. împărtăşeg; conj. prez. 3 să împărtăşegscă
 împărtăşire s. f., g.-d. art. împărtăşirii; pl. împărtăşiri
 împărțeală s. f., g.-d. art. împărtelii; pl. împărteli împărțire s. f., g.-d. art. împărțirii; pl. împărțiri

împărțitor s. m., pl. împărțitori

împătimi (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împătimesc, imperf. 3 sg. împătimeg; conj. prez. 3 să împătimegscă

împătimire (rar) s. f., g.-d. art. împătimirii

- *împătimit adj. m., pl. împătimiți; f. împătimită, pl. împătimite
- împătri (a ~) (-pă-tri) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împătresc, imperf. 3 sg. împătrea; conj. prez. 3 să împătrească
- *împătrit adj. m., pl. împătriți; f. împătrită, pl. împătrite
- !împături (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împăturesc, imperf. 3 sg. împătureg: conj. prez. 3 să împăturegscă
- !împăturire s. f., g.-d. art. împăturirii; pl. împăturiri
- !împăuna (a se ~) (-pă-u-) vb. refl., ind. prez. 3 & împăunează
- împăunare (-pă-u-) s. f., g.-d. art. împăunării; pl. împăunări
- lîmpâcli (a se ~) (rar) (-pâ-cli) vb. refl., ind. prez. 3 sg. & împâcleste, imperf. 3 sg. se împâclea; conj. prez. 3 să se împâclească
- împânzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împânzesc, imperf. 3 sg. împânzeg: conj. prez. 3 să împânzegscă
- împânzire s. f., g.-d. art. împânzirii; pl. împânziri
- împâsli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împâslesc, imperf. 3 sg. împâsleg; conj. prez. 3 să împâslegscă
- împâslire s. f., g.-d. art. împâslirii
- !împelița (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se împelițe<u>a</u>ză

împerechea (a ~) vb., ind. prez. 3 împerechează, 1 pl. împerechem; conj. prez. 3 să împerecheze; ger. împerechind

- împerechere s. f., g.-d. art. împerecherii; pl. împerecheri
- împestrița (a ~) vb., ind. prez. 3 împestrițează
- împestrițare s. f., g.-d. art. împestrițării; pl. împestrițări
- împestrițăt<u>u</u>ră s. f., g.-d. art. împestrițăt<u>u</u>rii; pl. împestrițăt<u>u</u>ri
- împeticat (rar) adj. m., pl. împeticați; f. împeticată, pl. împeticate
- împeți (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împețest, imperf. 3 sg. împețeg; conj. prez. 3 să împețegscă
- împețit (pop.) s. n.
- fimpicioroga (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 & impicioroghează

împiedica (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împiedic, 3 împiedică

împiedicare s. f., g.-d. art. împiedicării; pl. împiedicări

împiedicător (rar) adj. m., pl. *împiedicători;* f. sg. și pl. *împiedicătoare*

împărți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împart, imperf. 3 sg. împărțeg; conj. prez. 3 să împartă

3

*împielițat adj. m., pl. împielițați; f. împielițată, pl.	împopoț <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 împopoțe <u>a</u> ză
împieliț <u>a</u> te	împopoțona (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împopoțonează
*împieliț <u>a</u> tul (dracul) s. m. art.	împopoțonare (fam.) s. f., gd. art. împopoțon <u>ă</u> rii
Simpieptoşa (a se ~) (rar) vb. refl., ind. prez. 3 se impieptoşează, 1 pl. ne împieptoşăm; conj. prez. 3 să se împieptoşcze; ger. împieptoşându-se	!impotmoli (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se impotmoleste, imperf. 3 sg. se impotmoleg; conj. prez. 3 să se impotmolegacă
împietri (a ~) (-pie-tri) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	împotmolire s. f., gd. art. împotmolirii; pl. împotmoliri
impietregsc, imperf. 3 sg. împietreg; conj. prez. 3 să împietregscă	împotriva (-po-tri-) prep. (~ lui)
împietrire (-pie-tri-) s. f., gd. art. împietririi	
împil <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>împilează</i>	*împotrivă- (-po-tri-) prep. (~i)
împil <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>împilării;</i> pl. <i>împil<u>ă</u>ri sedan de la împilăt<u>o</u>r adj. m., pl. <i>împilăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>împilăto<u>a</u>re</i></i>	<pre>împotriveală (-po-tri-) s. f., gd. art. împotrivelii; pl. împotriveli</pre>
	!impotrivi (a se ~) (-po-tri-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se
*impingător s. n., pl. împingătoare impinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împing, perf. s.	împotrivește, imperf. 3 sg. se împotrive <u>a</u> ; conj. prez. 3 să se împotrive <u>a</u> scă
1 sg. împinsei, 1 pl. împinserăm; part. împins împingere s. f., gd. art. împingerii; pl. împingeri	împotrivire (-po-tri-) s. f., gd. art. împotrivirii; pl.
împinsăt <u>u</u> ră (rar) s. f., gd. art. împinsăt <u>u</u> rii; pl. împinsăt <u>u</u> ri	<pre>împotriviri împotrivitor (rar) (-po-tri-) adj. m., s. m., pl. împotrivitori; adj. f., s. f. sg. şi pl. împotrivitoare argani</pre>
împinten <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împintene <u>a</u> ză	împovăr <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împovăre <u>a</u> ză
împistr <u>i</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>împistr<u>e</u>sc</i> ,	împovăr <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>împovărării</i>
imperf. 3 sg. împistre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împistre <u>a</u> scă împlătoș <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 împlătoș <u>e</u> ază, 1 pl.	împovărător adj. m., pl. împovărători; f. sg. și pl. împovărătoare
împlătoş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să împlătoş <u>e</u> ze; ger. împlătoş <u>â</u> nd împlânt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împl <u>â</u> ntă împlânt <u>a</u> re s. f., gd. art. împlânt <u>ă</u> rii; pl. împlânt <u>ă</u> ri	împrăștia (a ~) (-ti-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. împrăștii, 3 împrăștie (-ti-e), 1 pl. împrăștiem; conj. prez. 3 să împrăștie; ger. împrăștiind (-ti-ind)
împleti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împletesc, imperf. 3 sg. împleteg; conj. prez. 3 să împletegscă	împrăști <u>e</u> re (-ti-e-) s. f., gd. art. împrăști <u>e</u> rii; pl. împrăști <u>e</u> ri
împletice <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>împletic<u>e</u>lii;</i> pl. <i>împletic<u>e</u>li</i>	împrăștietor (înv.) (-ti-e-) adj. m., pl. împrăștietori; f. sg.
impletici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. împleticeste, imperf. 3 sg. împleticeg; conj. prez. 3 să împleticegscă	și pl. împrăștieto <u>a</u> re
*împleticire s. f., gd. art. împleticirii	împrejmui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împrejmuiesc, imperf. 3 sg. împrejmuig; conj. prez. 3 să împrejmuigscă
împletire s. f., gd. art. <i>împletirii;</i> pl. <i>împletiri</i> 👘 👘	împrejmu <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>împrejmu<u>i</u>rii</i> ; pl. <i>împrejmu<u>i</u>ri</i>
împletit s. n. Sere De Bierer and	împrejmu <u>i</u> t s. n.
împletitogre s. f., gd. art. împletitogrei; pl. împletitogre	împrejmuitor (-mu-i-) adj. m., pl. împrejmuitori; f. sg. și
împletit <u>o</u> r s. m., pl. <i>împletit<u>o</u>ri</i>	pl. împrejmuitoare
împletit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>împletit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>împletit<u>u</u>ri</i>	împrejur adv.
împlini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împlinesc, imperf. 3 sg. împlineg; conj. prez. 3 să împlinegscă	împrejur <u>a</u> (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 împrejură
împlin ire s. f., gd. art. <i>împlinirii</i> ; pl. <i>împliniri</i>	împrejurare s. f., gd. art. împrejurării; pl. împrejurări
împodobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împodob <u>e</u> sc,	împrejurime s. f., gd. art. împrejurimii; pl. împrejurimi
imperf. 3 sg. împodobea: conj. prez. 3 să împodobească	*împrejuru- prep. (~i)
împodob <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>împodob<u>i</u>rii;</i> pl. <i>împodob<u>i</u>ri</i>	împrej <u>u</u> rul prep. (~ <i>lui</i>)
împoncişa (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împoncişează, 1 pl. împoncişăm; conj. prez. 3 să împoncişeze; ger.	împresura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împresor, 3 împresoară; conj. prez. 3 să împresoare
împonciș <u>â</u> nd	împresur<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>împresur<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>împresur<u>ă</u>ri</i>
împoncişare (înv.) s. f., gd. art. împoncişării; pl. împoncişări	<pre>!împreuna (a ~) (-pre-u-) vb., ind. prez. 3 împreunegză împreunare (-pre-u-) s. f., gd. art. împreunării; pl.</pre>
împopor <u>a</u> (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 3 împopore <u>a</u> ză	împreun <u>ă</u> ri
împoporare (înv.) s. f., gd. art. împoporării Serdan	împreună adv.
BDD-B446-19 © 2005 U	

împricina

<pre>!împricina (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se împricinează</pre>	împuternicire s. f., gd. art. <i>împuternicirii;</i> pl. <i>împuterniciri</i>
împricinat adj. m., s. m., pl. împricinați; adj. f., s. f. împricinată, pl. împricinate	<pre>împuți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. împ<u>u</u>t, imperf. 3 sg. împuțe<u>a</u>; conj. prez. 3 să împ<u>u</u>tă</pre>
împrieteni (a ~) (-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	împuțiciune s. f., gd. art. împuțiciunii; pl. împuțiciuni
împrieten <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. împrietene <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împrietene <u>a</u> scă	împuțin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împuține <u>a</u> ză
împrieten <u>i</u> re (-pri-e-) s. f., gd. art. împrieten <u>i</u> rii	împuțin <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>împuțin<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>împuțin<u>ă</u>ri</i>
lîmprimăvăr <u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se	în prep.
împrimăvăre <u>a</u> ză	în adev <u>ă</u> r v. într-adev <u>ă</u> r
împroprietări (a ~) (-pro-pri-e-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3	lînad <u>i</u> ns (î- <i>na-/în-a-</i>) adv.
pl. împroprietăresc, imperf. 3 sg. împroprietăre <u>a;</u> conj. prez. 3 să împroprietăre <u>a</u> scă	în af <u>a</u> ra loc. prep.
împroprietăr <u>i</u> re (-pro-pri-e-) s. f., gd. art. împroprietăr <u>i</u> rii;	în af <u>a</u> ră loc. adv.
pl. împroprietăr <u>i</u> ri	în af <u>a</u> ră de loc. prep.
împrospăta (a ~) vb., ind. prez. 3 împrospătează	înaint <u>a</u> (a ~) (-na-in-) vb., ind. prez. 3 înainte <u>a</u> ză
împrospătare s. f., gd. art. împrospătării	înaint <u>a</u> re (- <i>na</i> - <i>in</i> -) s. f., gd. art. înaint <u>ă</u> rii; pl. înaint <u>ă</u> ri
<pre>împroşca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. împrosc, 2 sg. împrosti, 3 împrogscă; conj. prez. 3 să împrogste</pre>	înaintaş (-na-in-) adj. m., s. m., pl. înaintaşi; adj. f., s. f. înaintaşă, pl. înaintașe
împroșcare s. f., gd. art. împroșcării; pl. împroșcări	înajnte adv.
împroșcătură s. f., gd. art. <i>împroșcăturii;</i> pl. <i>împroșcături</i>	inainte- prep. (~ i)
împrumut s. n., pl. împrumuturi	maintea prep. (* iui)
împrumut <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împrum <u>u</u> tă	*îna <u>i</u> nte de loc. prep.
împrumut <u>a</u> re s. f., gd. art. împrumut <u>ă</u> rii	înainte-mergător s. m., pl. înainte-mergători
împrumutătoare s. f., gd. art. împrumutătoarei; pl.	în <u>a</u> lt adj. m., pl. <i>în<u>a</u>lți; f. în<u>a</u>ltă, pl. în<u>a</u>lte</i>
împrumutăto <u>a</u> re	<pre>!inamora (a se ~) (î-na-/in-a-) vb. refl., ind. prez. 3 se inamorează</pre>
împrumutăto r s. m., pl. <i>împrumutăto</i> ri	-
!împuia (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 3 împ <u>uie/impuiază</u> , 1 pl. împui <u>e</u> m; conj. prez. 3 să împ <u>u</u> ie/să împui <u>e</u> ze; ger. împu <u>i</u> nd	<pre>!inamorare (î-na-/în-a-) s. f., gd. art. înamorării; pl. înamorări !înapoi (î-na-/în-a-) adv.</pre>
împung <u>a</u> ci (reg.) adj. m., pl. <i>împung<u>a</u>ci;</i> f. sg. și pl.	$linapola^{1}$ (<i>l-na-fin-a-</i>) adv. (~ lui) $linapola^{1}$ (<i>l-na-fin-a-</i>) prep. (~ lui)
împung <u>a</u> ce	(1-na-fin-a-) vb., ind. prez. 3 înapoi <u>a</u> ză, 1
împungător adj. m., pl. împungători; f. sg. și pl. împungătoare	pl. înapoi <u>e</u> m; conj. prez. 3 să înapoi <u>e</u> ze; ger. înapo <u>i</u> nd
<pre>împunge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împung, 1 pl. împungem, perf. s. 1 sg. împunsei, 1 pl. împunserăm;</pre>	<pre>!înapoiere (î-na-/în-a-) s. f., gd. art. înapoierii; pl. înapoieri</pre>
part. împ <u>u</u> ns	!înarip <u>a</u> (a ~) (î-na-/în-a-) vb., ind. prez. 3 înaripe <u>a</u> ză
împungere s. f., gd. art. <i>împ<u>u</u>ngerii;</i> pl. <i>împ<u>u</u>ngeri</i>	!înarm <u>a</u> (a ~) (î-nar-/în-ar-) vb., ind. prez. 3 înarme <u>a</u> ză
împunsătură s. f., gd. art. împunsăturii; pl. împunsături	!înarmare (î-nar-/în-ar-) s. f., gd. art. înarmării; pl.
împupi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împup <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. împup <u>e</u> g; conj. prez. 3 să împup <u>e</u> ască	înarm <u>ă</u> ri !î naur<u>i</u> (a ~) (rar) (î-na-u-/în-a-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3
împurpur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 împurpure <u>a</u> ză	pl. înauresc, imperf. 3 sg. înaureg; conj. prez. 3 să
împușca (a ~) (a trage cu pușca) vb., ind. prez. 2 sg.	î <i>naure<u>a</u>scă</i> !înavuț<u>i</u> (a ~) (î-<i>na-fîn-a</i>-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
împ <u>u</u> ști, 3 împ <u>u</u> șcă; conj. prez. 3 să împ <u>u</u> ște	inavut <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. inavut <u>e</u> g; conj. prez. 3 si
împușcare s. f., gd. art. împușcării; pl. împușcări	înavuțe <u>a</u> scă
!împuşcă-n-lună (pop.) s. m. şi f., gd. lui împuşcă-n-lună; pl. împuşcă-n-lună	înăbușeală s. f., gd. art. înăbușelii; pl. înăbușeli
împușcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. împușcăt <u>u</u> rii; pl. împușcăt <u>u</u> ri	înăbuş <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 în <u>ă</u> buşă, imperf. 3 sg. înăbuşe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să în <u>ă</u> buşe
împuternici (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. împuternicesc,	înăbușire s. f., gd. art. <i>înăbuși</i> rii
imperf. 3 sg. împuternice <u>a</u> ; conj. prez. 3 să împuternice <u>a</u> scă	înăbusitor adi. m., pl. înăbusitori; f. sg. și pl. înăbușitoare
. –	

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

408

ináclă <u>i</u> (a ~) (-nă-clă-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înáclăi <u>c</u> sc, imperf. 3 sg. înăclă <u>i</u> a; conj. prez. 3 să înăclăi <u>a</u> scă	incapsul <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încapsule <u>a</u> ză incapsul <u>a</u> re s. f., gd. art. încapsul <u>ă</u> rii; pl. încapsul <u>ă</u> ri încarcer <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încarcere <u>a</u> ză
lînăcre <u>a</u> lă (pop.) (<i>î-nă-crea-/în-ă-)</i> s. f., gd. art. <i>înăcr<u>e</u>lii</i>	- / /
linàcri (a ~) (pop.) (î-nă-cri/în-ă-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înăcreasc, imperf. 3 sg. înăcrea; conj. prez. 3 să înăcrească	încarcer <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încarcer<u>ă</u>rii</i> ; pl. <i>încarcer<u>ă</u>ri</i> încarn <u>a</u> v. incarn <u>a</u> încarn <u>a</u> re v. incarn <u>a</u> re
linăcr <u>i</u> re (î-nă-cri-/în-ă-) s. f., gd. art. înăcr <u>i</u> rii	încartirui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încartiruigsc,
înădușeală (reg.) s. f., gd. art. înădușelii; pl. înădușeli	imperf. 3 sg. încartirui <u>a</u> : conj. prez. 3 să încartirui <u>a</u> scă
$\hat{n}_{a}dus\underline{i}(a \sim)$ (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. $\hat{n}_{a}dus\underline{i}(a \sim)$	încartiru <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>încartiru<u>i</u>rii;</i> pl. <i>încartiru<u>i</u>ri</i>
imperf. 3 sg. înădușe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înădușe <u>a</u> scă	încas <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încase <u>a</u> ză
linălbăstri (a ~) (î-năl-/în-ăl-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	încas <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încas<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>încas<u>ă</u>ri</i>
înălbăstr <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înălbăstre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să	încasato <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încasato<u>a</u>rei;</i> pl. <i>încasato<u>a</u>re</i>
înălbăstre <u>a</u> scă	încasat <u>o</u> r s. m., pl. încasat <u>o</u> ri
!înălbeală (î-năl-/în-ăl-) s. f., gd. art. înălbelii; pl. înălbeli	încastel <u>u</u> ră v. incastel <u>u</u> ră
lînălbi (a ~) (î-năl-/în-ăl-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	încastr <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încastre <u>a</u> ză
înălb <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înălbe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înălbe <u>a</u> scă	încastrare s. f., gd. art. încastrării; pl. încastrări
!înălbire (î-năl-/în-ăl-) s. f., gd. art. înălbirii; pl. înălbiri	încazarm <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încazarme <u>a</u> ză
linălb <u>i</u> t (î-năl-/în-ăl-) s. n.	încazarmare s. f., gd. art. încazarmării
*înălbit <u>o</u> r (î- <i>năl-/în-ăl-)</i> s. m., pl. <i>înălbit<u>o</u>ri</i>	*în caz de loc. prep.
înăltic <u>e</u> l adj. m., pl. <i>înăltic<u>e</u>i; f. înăltice@finăltic<u>i</u>că,</i> pl. <i>înăltic<u>e</u>le</i>	încă adv. !încăibăr <u>a</u> (a se ~) (reg.) (- <i>căi</i> -) vb. refl., ind. prez. 1 sg.
înăltiș <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înăltișori; f. înăltișo<u>a</u>ră,</i> pl. <i>înăltișo<u>a</u>re</i> înălt <u>u</u> ț adj. m., pl. <i>înălt<u>u</u>ți; f. înălt<u>u</u>ță,</i> pl. <i>înălt<u>u</u>țe</i>	mă înc <u>a</u> ibăr, 2 sg. le înc <u>a</u> iberi, 3 se înc <u>a</u> ibără; conj. prez. 3 să se încaibere
	încăiera (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> ier, 3 înc <u>a</u> ieră
inalta (a ~) vb., ind. prez. 3 înalță inalțare s. f., gd. art. înălțării; pl. înălțări	încăierare s. f., gd. art. încăierării; pl. încăierări
	încăierat (reg.) s. n.
Inălțarea (sărbătoare) s. propriu f., gd. Înălțării	încăierătură (rar) s. f., gd. art. încăierăturii
inălțător ¹ adj. m., pl. <i>înălțători;</i> f. sg. și pl. <i>înălțătoare</i>	<pre>!incălăra (a se ~) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se încălărează</pre>
ináltátor ² s. n., pl. <i>ináltátoare</i>	încălăr <u>a</u> re (înv.) s. f., gd. art. încălăr <u>ă</u> rii
inălțăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. înălțăt <u>u</u> rii; pl. înălțăt <u>u</u> ri	încălc<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. î <i>nc<u>a</u>lc, 3 înc<u>a</u>lcă</i>
inălțime s. f., gd. art. <i>înălțimii;</i> pl. <i>înălțimi;</i> (mat.) simb. h	încălcare s. f., gd. art. încălcării; pl. încălcări
!Înălț <u>i</u> mea Sa (înv.) loc. pr., gd. Înălț <u>i</u> mii S <u>a</u> le; pl. Înălț <u>i</u> mile Lor	încălec <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> lec, 3 înc <u>a</u> lecă
İnălțimea Ta (înv.) loc. pr., gd. Înălțimii T <u>a</u> le	încălec <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încălec<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>încălec<u>ă</u>ri</i>
ĺnăl <u>ți</u> mea Vo <u>a</u> stră (înv.) loc. pr., gd. <i>Înălțimii Vo<u>a</u>stre</i>	încălț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> lț, 3 înc <u>a</u> lță
[*] Înălț <u>i</u> mile Vo <u>a</u> stre (înv.) loc. pr.	încălțare s. f., gd. art. încălțării
$\ln \tilde{a} \operatorname{spr}_{i}(a \sim)$ (\hat{i} - $n \tilde{a} \operatorname{s}$ - $/\tilde{i} n$ - $\tilde{a} \operatorname{s}$ -) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl.	încălțat s. n.
înăspr <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înăspre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înăspre <u>a</u> scă	incălțăminte s. f., gd. art. încălțămintei
linăspr <u>i</u> re (î-năs-/în-ăs-) s. f., gd. art. înăspr <u>i</u> rii	incălțător s. n., pl. încălțăto <u>a</u> re
inàuntru adv. *inàuntru- prep. (~i)	încăluș <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încălușe <u>a</u> ză, 1 pl.
*înăuntru- prep. (~i)	încăluș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să încăluș <u>e</u> ze; ger. încăluș <u>â</u> nd
înă <u>untrul prep. (~ lui)</u>	încălz <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>încălz<u>e</u>sc</i> , imperf.
încadr <u>a</u> (a ~) (- <i>ca-dra</i>) vb., ind. prez. 3 <i>încadre<u>a</u>ză</i>	3 sg. încălzea; conj. prez. 3 să încălzească
*incadrabil (-ca-dra-) adj. m., pl. încadrabili; f.	încălz <u>i</u> re s. f., gd. art. încălz <u>i</u> rii; pl. încălz <u>i</u> ri
încadr <u>a</u> bilă, pl. încadr <u>a</u> bile	încălz <u>i</u> t s. n.
incadr <u>a</u> re (-ca-dra-) s. f., gd. art. încadr <u>ă</u> rii; pl. încadr <u>ă</u> ri	încălzitor ¹ adj. m., pl. încălzitori; f. sg. și pl. încălzito <u>a</u> re
înc <u>a</u> i (reg.) adv.	încălzit <u>o</u> r ² s. n., pl. <i>încălzito<u>a</u>re</i>
incaltea/incalte (reg) adv Anthe Burght Part and Anthe	incamite (non) adv

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

încăpăstra

に、 たいのないので、 一般のないので、
A DESCRIPTION OF THE OWNER OF THE

încăpăstr<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>încăpăstre<u>a</u>ză</i>	în cât prep. + pr./adj. pr. (~ suntem astăzi?, ~ timp ai scris?)
încăpător adj. m., pl. încăpători; f. sg. și pl. încăpăto <u>a</u> re	începător adj. m., s. m., pl. începători; f. sg. și pl.
lîncăpățân <u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încăpățâne <u>a</u> ză	începăto <u>a</u> re
încăpățân <u>a</u> re s. f., gd. art. încăpățân <u>ă</u> rii; pl. încăpățân <u>ă</u> ri	începătură (înv.) s. f., gd. art. începăturii; pl. începături
încăpea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încap, 2 sg. încapi; conj. prez. 3 să încapă; part. încăp <u>u</u> t (2001) vi	<pre>începe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încep, 1 pl. începem, imperf. 3 sg. începea; part. început</pre>
încăpere s. f., gd. încăperii; pl. încăperi	înc <u>e</u> pere s. f., gd. art. <i>înc<u>e</u>perii</i>
încăpui (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încăpui <u>e</u> sc,	încep <u>u</u> t s. n., pl. <i>încep<u>u</u>turi</i> <u>de perperse</u>
imperf. 3 sg. încăpui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încăpui <u>a</u> scă	încerc <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înce<u>a</u>rcă</i>
!încăpuşa/incăpuşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 sg. încăpuşează/incăpuşeste, imperf. 3 sg. încăpuşa/incăpuşea; conj. prez. 3 să încăpuşeze/să încăpuşească	încerc <u>a</u> re s. f., gd. art. încercării; pl. încercări lîncerc <u>a</u> t s. n.
încăput <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încăpute <u>a</u> ză	încerc <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.
incărcă (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. înc <u>a</u> rc, 3 înc <u>a</u> rcă	lîncercăna (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se încercănează
încărcare s. f., gd. art. încărcării; pl. încărcări	incercui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încercuigsc, imperf. 3 sg. încercuig; conj. prez. 3 să încercuigscă
încărc <u>a</u> t s. n. gisture (1998-1997)	încercuire s. f., gd. art. încercuirii; pl. încercuiri
incarcator' (persoana) s. m., pl. <i>incarcatori</i>	înc<u>e</u>t¹ adj. m., pl. <i>înc<u>e</u>ți;</i> f. <i>înce<u>a</u>tă, pl. <i>înc<u>e</u>te</i></i>
încărcăt <u>o</u> r² (dispozitiv) s. n., pl. <i>încărcăto<u>a</u>re</i>	înc <u>e</u> t²/înc <u>e</u> t-înc <u>e</u> t adv.
încărcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>încărcăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>încărcăt<u>u</u>ri</i>	încet <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>încetegză</i>
încărna (a ~) (a se îngrășa) (reg.) vb., ind. prez. 3	încet <u>a</u> re s. f., gd. art. încet <u>ă</u> rii
încărunți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încărunțesc,	încetățeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetățenesc, imperf. 3 sg. încetățeneg; conj. prez. 3 să încetățenegscă
imperf. 3 sg. încărunțe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încărunțe <u>a</u> scă	încetățenire s. f., gd. art. încetățenirii; pl. încetățeniri
incarunții e 5. 1., gu. art. incurunțiru	încetineală s. f., gd. art. încetinelii; pl. încetineli
încătărăma (a \sim) vb., ind. prez. 3 încătărămează	încetinel ¹ adj. m., pl. încetinei; f. încetinică, pl. încetinele
încătuş <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încătuş <u>e</u> ază, 1 pl. încătuş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să încătuş <u>e</u> ze; ger. încătuş <u>â</u> nd	<pre>încetinel² adv. încetini (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încetinesc,</pre>
încătuș <u>a</u> re s. f., gd. art. încătuș <u>ă</u> rii; pl. încătuș <u>ă</u> ri	imperf. 3 sg. încetine <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încetine <u>a</u> scă
!încâina/încâini (a se ~) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se încâinează/se încâineşte, imperf. 3 sg. se încâina/se încâinea; conj. prez. 3 să se încâineze/să se încâinească	încetinire s. f., gd. art. încetinirii; pl. încetiniri încetinit <u>o</u> r s. n., pl. încetinito <u>a</u> re
încâlce <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>încâlc<u>e</u>lii;</i> pl. <i>încâlc<u>e</u>li</i>	încetiș <u>o</u> r adv.
încâlci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încâlcesc, imperf.	înc <u>e</u> t-înc <u>e</u> t v. înc <u>e</u> t
3 sg. încâlceg; conj. prez. 3 să încâlce <u>a</u> scă încâlcire s. f., gd. art. încâlcirii; pl. încâlciri	<pre>încețoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 încețoșează; conj. prez. 3 să încețoșeze; ger. încețoșând</pre>
încâlcitură s. f., gd. art. încâlciturii; pl. încâlcituri	încețoș <u>a</u> re s. f., gd. art. încețoș <u>ă</u> rii
încânt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înc <u>ântă</u> încânt <u>a</u> re s. f., gd. art. încânt <u>ă</u> rii; pl. încânt <u>ă</u> ri	închega (a ~) vb., ind. prez. 3 închegaă; conj. prez. 3 să închege
încântător adj. m., pl. încântători; f. sg. și pl. încântătoare	închegare s. f., gd. art. închegării; pl. închegări
lincârdoșa (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 se	închegătoare s. f., gd. art. închegătorii; pl. închegători
încârdoşe <u>a</u> ză, 1 pl. ne încârdoş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să se încârdoşe <u>z</u> e; ger. încârdoş <u>â</u> ndu-se	închegător adj. m., pl. închegători; f. sg. și pl. închegătore închegătură (rar) s. f., gd. art. închegăturii; pl.
$\hat{\mathbf{n}}$ cârdu <u>i</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	închegăt <u>u</u> ri
încârduigsci, imperf. 3 sg. încârduig; conj. prez. 3 să încârduigscă	închegățică s. f., gd. art. închegățelei; pl. închegățele, art. închegățelele
încârliga (a ~) vb., ind. prez. 3 încârligă	încheia (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închei, 3 închei, 1
încârligare s. f., gd. art. încârligării	pl. închei <u>e</u> m; conj. prez. 3 să înch <u>e</u> ie; ger. înche <u>i</u> nd
încârlionța (a ~) (pop.) (-li-on-) vb., ind. prez. 3 încârlionțează	închei<u>a</u>t s. n. î nchei<u>e</u>re s. f., gd. art<i>. închei<u>e</u>rii;</i> pl. <i>închei<u>e</u>ri</i>
înc<u>â</u>t conj. (îl durea atât de tare, ~ nu putea vorbi)	încheietoare s. f., gd. art. încheietorii; pl. încheietori

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.46 (2025-08-16 03:12:49 UTC)

411

încheietor (înv.) s. m., pl. încheietori	încleia (a ~) vb., ind. prez. 3 încleiază, 1 pl. încleiem; conj. prez. 3 să încleieze; ger. încleind
încheiet <u>u</u> ră s. f., gd. art. încheiet <u>u</u> rii, pl. încheiet <u>u</u> ri incheiet <u>u</u> ri (a. c.) (înu) utb. ind. prog. 1. oz. ci 2. pl.	încleială s. f., gd. art. înclei <u>e</u> lii; pl. înclei <u>e</u> li
inchiaburi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închiaburesc, imperf. 3 sg. închiabureg; conj. prez. 3 să	încleiat s. n.
încliabure <u>a</u> scă	încleiere s. f., gd. art. încleierii; pl. încleieri
închiabur <u>i</u> re (înv.) s. f., gd. art. <i>închiabur<u>i</u>rii;</i> pl.	încleșt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înclește <u>a</u> ză
închiabur <u>i</u> ri	încleșt <u>a</u> re s. f., gd. art. încleșt <u>ă</u> rii; pl. încleșt <u>ă</u> ri
înch <u>i</u> de (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înch <u>i</u> d, 1 pl.	înclin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înclină
încluidem, perf. s. 1 sg. încluis <u>e</u> i, 1 pl. încluiserăm; conj.	înclinare s. f., gd. art. înclinării; pl. înclinări
prez. 3 să înch <u>i</u> dă; ger. închiz <u>â</u> nd, part. înch <u>i</u> s	înclinație (-ți-e) s. f., art. înclinația (-ți-a), gd. art.
inchidere s. f., gd. art. închiderii; pl. închideri Stratistici inchina (a ~) vb., ind. prez. 3 închină	înclin <u>a</u> ției; pl. înclin <u>a</u> ții, art. înclin <u>a</u> țiie (-ți-i-)
închinare s. f., gd. art. închinării; pl. închinări	înco <u>a</u> ce (- <i>coa</i> -) adv.
închinăciune s. f., gd. art. închinăciunii; pl. închinăciuni	încolăce <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>încolăc<u>e</u>lii;</i> pl. <i>încolăc<u>e</u>li</i>
închinătoare s. f., gd. art. închinătoarei; pl. închinătoare	încolăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolăcesc, imperf. 3 sg. încolăcea; conj. prez. 3 să încolăcească
inchinător s. m., pl. închinători	încolăc<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>încolăc<u>i</u>rii;</i> pl. <i>încolăc<u>i</u>ri</i>
inching <u>a</u> ($a \sim$) vb., ind. prez. 1 sg. inching	încolăcitură s. f., gd. art. încolăciturii; pl. încolăcituri
închiorchioș <u>a</u> t (înv., reg.) adj. m., pl. închiorchioș <u>a</u> ți; f. închiorchioș <u>a</u> ță, pl. închiorchioș <u>a</u> te	încolătăc <u>i</u> (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.
inchipui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. închipui, 3 închipuie, imperf. 3 sg. închipui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să	încolătăce <u>a</u> sc, imperf. 3 sg. încolătăce <u>a</u> ; conj. prez. 3 să încolătăce <u>a</u> scă
închipuie; ger. închipu <u>i</u> nd	inc <u>o</u> io adv.
închipu <u>i</u> re s. f., gd. art. închipu <u>i</u> rii; (plăsmuiri) pl. închipu <u>i</u> ri	\hat{n} colon <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 \hat{n} colone <u>a</u> ză
închirci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. închircesc,	încolon <u>a</u> re s. f., gd. art. încolon <u>ă</u> rii
imperf. 3 sg. închircea; conj. prez. 3 să închircească	încolțat (reg.) adj. m., pl. încolțați; f. încolțată, pl. încolțate
închircire (reg.) s. f., gd. art. închirc <u>i</u> rii	<pre>încolți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. încolțesc, imperf. 3 sg. încolțeg: conj. prez. 3 să încolțegscă</pre>
închiri <u>a</u> (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 închiri <u>a</u> ză, 1 pl.	încolțire s. f., gd. art. încolțirii
închiri <u>e</u> m (-ri-em); conj. prez. 3 să închiri <u>e</u> ze; ger. închirijnd (-ri-ind)	încolț <u>i</u> t s. n.
închiri <u>e</u> re (-ri-e-) s. f., gd. art. închiri <u>e</u> rii; pl. închiri <u>e</u> ri	încomat (rar) adj. m., pl. încomați; f. încomată, pl.
înch <u>i</u> s s. n.	incom <u>a</u> te
închiso <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>închis<u>o</u>rii;</i> pl. <i>închis<u>o</u>ri</i>	încondeia (a ~) vb., ind. prez. 3 încondeiază, 1 pl. încondeiem; conj. prez. 3 să încondeieze; ger. încondeind
închist <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>închiste<u>a</u>ză</i>	încondei <u>a</u> t s. n.
închist <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>închist<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>închist<u>ă</u>ri</i>	încondei <u>e</u> re s. f., gd. art. încondei <u>e</u> rii; pl. încondei <u>e</u> ri
închizăto <u>a</u> re (dispozitiv de închidere) s. f., gd. art. <i>închizătorii</i> ; pl. <i>închizători</i>	<pre>încondeiet<u>u</u>ră s. f., gd. art. încondeiet<u>u</u>rii; pl. încondeieturi</pre>
închizăt <u>o</u> r (dispozitiv la arme) s. n., pl. <i>închizăto<u>a</u>re</i>	-
încinc <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>încinc<u>e</u>sc</i> , imperf. 3 sg. <i>încinceg</i> ; conj. prez. 3 <i>să încinc<u>e</u>scă</i>	<pre>înconjur s. n., pl. înconjururi !înconjura (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înconjor, 3 înconjoară;</pre>
*încincit adj. m., pl. încinciți; f. încinciță, pl. încincite	conj. prez. 3 <i>să înconjo<u>a</u>re</i>
înc <u>i</u> nge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înc<u>i</u>ng</i> , 1 pl.	înconjur <u>a</u> re s. f., gd. art. înconjur <u>ă</u> rii
încingem, perf. s. 1 sg. încins <u>e</u> i, 1 pl. încinserăm; ger. încingând; part. încins	înconjurător adj. m., pl. înconjurători; f. sg. și pl. înconjurătoare
înc <u>ingere</u> s. f., gd. art. <i>înc<u>i</u>ngerii;</i> pl. <i>înc<u>i</u>ngeri</i>	încontinuu (-nu-u) adv. (plângea ~)
înc <u>i</u> ns s. n.	*în cont<u>i</u>nuu (- <i>nu</i> - <i>u</i>) prep. + adj. (~ <i>progres</i>)
înciocăl <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 <i>înciocăle<u>a</u>ză</i>	lincontra (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se
înciud <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înciude<u>a</u>ză</i>	încontre <u>a</u> ză
*în ciuda loc. prep.	în c <u>o</u> ntra (înv.) prep.
înciud <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înciudării;</i> pl. <i>înciudări</i>	încontrare (pop.) s. f., gd. art. încontrării; pl. încontrări

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

incopcia (a	~) (-ci-a)	vb.,	ind. p	rez	. 3	încopeigză,	1 pl
		conj.	prez.	3	5đ	încopci <u>e</u> ze;	ger
incopeiind	(-ci-ind)						

incopciere (-ci-e-) s. L., g.-d. art. incopcierii; pl. incopcieri

încorda (a ~) vb., ind. prez. 3 încordegză

incordare s. f., g.-d. art. incordării; pl. incordări

incordător (reg.) s. n., pl. încordătoare

incordătură (inv.) s. f., g.-d. art. încordăturii; pl. încordături

incornora (a ~) vb., ind. prez. 3 incornoregza

incorona (a ~) vb., ind. prez. 3 incoronegzā

incoronare s. f., g.-d. art. incoronării; pl. încoronări

- Incorpora/incorpora (a ~) vb., ind. prez. 3 incorporegza/ incorporegza
- lincorporabil/incorporabil adj. m., pl. incorporabili/ incorporabili; f. incorporabila/incorporabila, pl. incorporabile/ incorporabile
- Incorporare/incorporare s. f., g.-d. art. incorporării/ incorporării; pl. încorporări/incorporări
- fincorporatie/incorporatie (-ti-e) s. f., art. incorporatia/ incorporatia (-ti-a), g.-d. art. incorporatiei/incorporatiei; pl. incorporatii/incorporatii, art. incorporatiile/incorporatiile (-ti-i-)
- incorseta (a ~) vb., ind. prez. 3 incorsetează

încorsetare s. f., g.-d. art. încorsetării; pl. încorsetări

incot/incot (reg.) s. n., pl. incote/incote

încotoșmân<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 încotoșmâne<u>a</u>ză încotr<u>o</u> (-co-tro) adv.

incotrova/incotrova (inv.) (-co-tro-) adv.

- încovoia (a~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încovogi, 3 incovogie, 1 pl. încovoigm; conj. prez. 3 să încovogie; ger. încovoind
- incovoială s. f., g.-d. art. încovoiglii; pl. încovoigli
- încovoigre s. f., g.-d. art. încovoigrii; pl. încovoigri

încovoietură s. f., g.-d. art. încovoieturii; pl. încovoieturi

încovriga (a ~) (-co-vri-) vb., ind. prez. 3 încovrigă

fincrâncena (a se ~) vb., ind. prez. 3 se încrâncenează

încrâncenare s. f., g.-d. art. încrâncenării; pl. încrâncenări

lincrgde (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se încrede, 1 pl. ne încrgdem, imperf. 3 sg. se încredeg, perf. s. 3 sg. se încrezu; ; conj. prez. 3 să se încregăă; gen. încrezăndu-se; part. încrezu!

încredere s. f., g.-d. art. încrederii

încredința (a ~) vb., ind. prez. 3 încredințegză

încredințare s. f., g.-d. art. încredințării; pl. încredințări

încremeneală s. f., g.-d. art. încremenglii; pl. încremengli

incremeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. încremenesc, imperf. 3 sg. încremeneg; conj. prez. 3 să încremenegscă

incremenire s. f., g.-d. art. incremenirii

increngătură s. f., g.-d. art increnaăturii: el increneaturi

incresta (a ~) (pop.) v

incret s. n., pl. increturi

increti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incretesc, imperf. 3 sg. increteg: conj. prez. 3 så incretegscå

increțire s. f., g.-d. art. încrețirii; pl. încrețiri

încrețit s. n.

increțitură s. f., g.-d. art. încrețiturii; pl. încrețituri

increzător adj. m., pl. increzători; f. sg. și pl. increzătogre

*increzut adj. m., s. m. pl. increzuti; adj. f., s. f. increzută, pl. increzute

incropi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. incropesc, imperf. 3 sg. incropeg; conj. prez. 3 så incropegscå

fincruci (a se ~) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incruceste, imperf. 3 sg. se incrucea; conj. prez. 3 så se incrucegscå

încrucişa (a ~) vb., ind. prez. 3 încrucişegză, 1 pl. încrucişăm; conj. prez. 3 să încrucisgze; ger. încrucişănd

incrucișare s. f., g.-d. art. încrucișării; pl. încrucișări

incrucișat s. n.

- incrunta (a -) vb., ind. prez. 3 incruntă
- incruntare s. f., g.-d. art. incruntarii

încruntătură s. f., g.-d. art. încruntăturii; pl. încruntături

incruşi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. incrusesc, imperf. 3 sg. incruseg; conj. prez. 3 så incrusegscå

încuig (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. încui, 3 încuie, 1 pl. încuigm; conj. prez. 3 sg. să încuie; ger. încuind

incuigt s. n.

lincuiba (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se incuibegza

incuibare s. f., g.-d. art. încuibării

incuigre s. f., g.-d. art. încuigrii; pl. încuigri

incuietogre s. f., g.-d. art. incuietorii; pl. incuietori

incuietură (pop.) s. f., g.-d. art. încuieturii; pl. încuieturi

incujba (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 incujbegzā

incujbare (inv., reg.) s. f., g.-d. art. incujbarii

!incumeta (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. må incumet, 3 se incumetä; conj. prez. 3 så se incumete

încumetare s. f., g.-d. art. încumetării

Iincumetri (a se ~) (-me-tri) (pop.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incumetreste, imperf. 3 sg. se incumetreg; conj. prez. 3 så se incumetregscå

- incunoștința (a ~) vb., ind. prez. 3 încunoștințegză
- incunoștințare s. f., g.-d. art. încunoștințării; pl. încunoștințări
- incunung (a ~) vb., ind. prez. 3 încununegză

incunungre s. f., g.-d. art. încunungrii; pl. încunungri

incura (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 încură

incuraja (a ~) vb., ind. prez. 3 incurajegză, 1 pl.

incurniane coni more 3 ca incurajeze; ger. încuraj<u>â</u>nd

ii; pl. încurajări

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.46 (2025-08-16 03:12:49 UTC)

incurcalà (reg.) s. f., gd. art. incurcajei incurcas s. f., gd. art. incurcajei incurcas s. f., gd. art. incurcajei incurcaje s. f., gd. art. incurcajei indeplate s. f., gd. art. indeorginajei indeorginaje (reg.) loc. adv. indeargina inde	încurajat <u>o</u> r adj. m., pl. <i>încurajat<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>încurajato<u>a</u>re</i>	îndeaproape [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-proa-) adv.
incurag (a -) vb., ind. prez. 3 incuragi incurages a. f. gd. art. index incuragi incurages a. f. gd. art. incuragi incurages a incurage a index incuragi incurages a. f. gd. art. index incuragi incuragi incurages a. f. gd. art. index incuragi incurages a. f. gd. art. index incuragi incurages a. f. gd. art. index indicator incuragi index incuragi index incuragi (reg.) loc. adv. index incuragi index index (reg.) loc. adv. index	încur <u>a</u> re (înv., reg.) s. f., gd. art. <i>încur<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>încur<u>ă</u>ri</i>	în definit <u>i</u> v loc. adv.
since intervala (reg.) s f. g -d. art. incurrediri incurcate s f. g -d. art. incurrediri incurcate s n. incurcate s n. indemanage (a -) (tor.) vb. red., ind. prez. 3 is a intracteriate indearing i (a -) vb., ind. prez. 3 indearings i f. indearing indearing i (a -) vb., ind. prez. 3 indearings i f. indearing indearing i (a -) vb., ind. prez. 3 indearings n. indearing i (a -) vb. ind. prez. 3 indearings n. indearing i (a -) vb. ind. prez. 3 indearings n. indearing i (a -) vb. ind. prez. 3 indearings n. indearing i (a -) vb. ind. prez. 3 indearing n. indearing i (a -) (a incurcate s i (ndearing i (a -) (a incurcate s i (ndearing i (a -) (a incurcate s i (ndearing i (a -) (a incessi devina mai des) vb. ind. prez. 3 indearing indeastuation i (a -) vb., ind. prez. 3 indearing i indeastuation i (a -) (a incessi devina mai des) vb. ind. prez. 3 indearing indeastuation i (a -) (a incessi devina mai des) vb. ind. prez. 3 indearing indeastuating i (n.) prez. 3 si indiaring ini	în cur <u>â</u> nd loc. adv.	
incured (reg.) 5. f. gd. art. incurrefiel incured s. f. gd. art. indentifiel incurrefiel indefi	incurca (a ~) vb., ind. prez. 3 înc <u>u</u> rcă and a secongradua	
indeurge s. L. gd. att. incurcityri incurcityr is no. si f. gd. lui fincurcă-lyme; incurcityr is f. gd. att. incurcityri; pl. incurcătyri incurcityr is f. gd. att. incurcityri; pl. incurcătyri incurcityr is f. gd. att. incurcityri; pl. incurcityri incurcityr is incurcityr is f. gd. att. incurcityri; pl. incurcityri incurcityr is inducityr (a -) (cv -i m -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) (cv -i m -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) (vb -i m -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index index (a -) vb., ind. prez. 3 indextoregat; index (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indegsi; indexinicgs at mot indiviting g. d. att. indet information index index (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indegsi; indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indegsi; indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indesgi indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indesgi indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indesgi indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indesgi indestula (a -) (xe, indy b, ind. prez. 3 indiating indexinicgs at (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 indexinic index (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 index index index index (a -) (a inghesui) vb., ind. prez. 3 index index index index (a -) (a index index index index index index index i	incurc <u>a</u> lă (reg.) s. f., gd. art: încurc <u>a</u> lei (1997) (1997) (1997)	_
narcurgt s. n. narcurgt s. n. inarcurdg s. n. inarcur	încurc <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>încurc<u>ă</u>rii</i>	-
ingrad-lyme (iam.) s. m. si I., gd. lui incurcal-lyme; pl. ingrad-lyme ingrad-	încurc <u>a</u> t s. n.	· · · · · ·
incuciting is s. f., gd. art. incurcityrii; pl. incurcityri incurcityri s. f., gd. art. incurcityrii; incurcityri (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incurces (st. incurcityri (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incurces (st. incurcityri (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se incurces (st. incurcityri (a se $-$) vb., ind. prez. 3 sg. se incurcityri incurcityri (a se $-$) vb., ind. prez. 3 incurcityri incurcityri (a se $-$) vb., ind. prez. 3 incurcityri (b indemängice incurcityri (a se $-$) vb., ind. prez. 3 incurcityri (b indemängice incurcityri (a se $-$) vb., ind. prez. 3 incurcityri (b indemängice indemängice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 incurcityri (b indemängice) indemängice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 incurcityri (b indemängice) indemängice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 indepändice indemängice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 indepändice indepändice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 sg. indepändice indepändice (vi-im-) vb., ind. prez. 3 sg. indepändice i		*îndem <u>â</u> na ¹ (la ~) loc. prep.
incurant $(a = -)$ (vb, rid. prez. 3 sg. se incurrelegad indemängere s. f. gd. art. indemängirii indemängire s. f. gd. art. indemängirii indemängire s. f. gd. art. indemängirii indemängire indemängire s. f. gd. art. indemängirii indemängire s. f. gd. art. indemängirii indemängire s. f. gd. art. indemängirii indepäritare s. f. gd. art. indepäritärii indepäritare s. f. gd. art. indepäritärii indepäritärii (a s. e) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indatatinices f. g. e. d. art. indeäritinici indesiri (a -) (a ingessai divini medsarit indesiri (a -) (b, ind. prez. 3 sg. indegäri indesiri s. f. gd. art. indeäritii indesiri s. f. gd. art. indeäritii indesiri s. f. gd. art. indestulärii indestulare s. f. gd. art. indestuläri	încurcăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. încurcăt <u>u</u> rii; pl. încurcăt <u>u</u> ri	· · · · · ·
Incuserie s. L. gd. art. Incustrite j. inderängistic alj. m., pl. indemångtici, f. indemångtica, pl. indemångtica f. gd. art. indatoripti pl. indatoripti indatoripti f. indatoripti f. indataftnica f. f. indataftnica f. f. indataftnica f. f. indataftnica f. f. indata		
incustripte s. f., g. d. art. incustripti incusting (a $-$) (vi-in-) vb., ind. prez. 3 incusting individual incusting (a ') (vi-in-) vb., ind. prez. 3 incusting individual indiatoring (a ') (vi-in-) vb., ind. prez. 3 indiatoregad; indiatoring (a ') (vb., ind. prez. 3 indiatoregad; indiatoring (a ') vb., ind. prez. 3 indiatoregad; indiatoring (a ') vb., ind. prez. 3 indiatoring (i f. indiatoring (a ') (vb., ind. prez. 3 indepartagat indiatoring (a ') vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indiatrinice; (a se $-$) vb. ind. prez. 3 indiatinegzat indiatrinice; (a se $-$) vb. ind. prez. 3 indiatinegzat indiatrinice; (a se $-$) vb., ind. prez. 3 indiatinegzat indiatrinice; (a $-$) (cf. lui) indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 3 indiatrinegzat indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 3 indiatrinegzat indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 3 indiatrinegzat indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiatrineg indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiatrineg indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiatrineg indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 3 indiatrinegzat indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiatrineg indiatrinice; (a $-$) (b, ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiatrineg indiatrini		îndemânatic adj. m., pl. îndemânatici; f. îndemânatică, pl.
incuviint a_{i} (a \sim) (<i>zvi-in-</i>) vb., ind. prez. 3 <i>incuviintegzä</i> incuviint a_{i} (a \sim) (<i>zvi-in-</i>) s. f., g-d. art. <i>incuviinta_{i}</i> indemänogs (reg.) adj. m., pl. <i>indemänogsa</i> pl. <i>indemänogs</i> (reg.) adj. m., pl. <i>indemänogsa</i> pl. <i>indemänogs</i> (reg.) adj. m., pl. <i>indemänogsa</i> indeman (reg.) adj. m., pl. <i>indemänogsa</i> indepärta (reg.) adj. m., pl. <i>indemänit</i> indepärta (reg.) adj. m., pl. <i>indetajätitic</i> inderättnicig: (reg.) adj. <i>indifititica</i> , pl. <i>indetajätnicis</i> (reg.) adj. <i>indifititica</i> , pl. <i>indesajat</i> (reg.) adj. <i>indifititica</i> , pl. <i>indesajat</i> (reg.) <i>indifititica</i> , pl. <i>indesijat</i> (reg.) <i>indifitititi</i> (reg.) <i>indifitititititi</i> (reg.	încuscrire s. f., gd. art. încuscririi; pl. încuscriri	—
incuviintare (-vi-in-) s. f., gd. art. incuviintării pl. incuviintări indara mare (reg.) loc. adv. indată are (reg.) loc. adv. indepă reg. (reg.) are		
indarn (inv.) adv. indatori, (reg.) loc. adv. indata-mare (reg.) loc. adv. indepind (a $-$) vb, ind. prez. 3 indepartagra indatoring (a $-$) vb, ind. prez. 3 indepartagra indatoritigr adj. m., pl. indatority; f. sg. si pl. indataritice indata-mice indata-	-	
inder nig ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring i ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring i indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indetoring ($\alpha - \gamma$) vb., ind. prez. 3 indetoring i indetoring a ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. indetoring i indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl., ind. prez. 3 sg. indetarities ($\alpha - \gamma$) vb. refl. indet		îndemn s. n., pl. îndemnuri
indatā adv. indatā adv. inda	indarn (înv.) adv.	îndemn <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înde <u>a</u> mnă
indatā ce loc. conjet. indatorā (a \neg) vb., ind. prez. 3 îndatoregzā; ger. indatorīņā (rar) s. f., gd. art. îndatorīņtei; pl. îndatorīņte indatorīņā (rar) s. f., gd. art. îndatorīņtei; pl. îndatorīņte indatorīņa di, m., pl. îndatorīņti; f. sg. şi pl. indatātnice adj. m., pl. îndārātnici; f. îndārātnicā, pl. indārātnice (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē (a se \neg) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indārātnicē s. f., art. îndārātnicēji indatātnicē s. f., art. îndārātnicēji indarātu prep. (\neg i) indarātu prep. (\neg i) indarātu prep. (\neg i) indarātu prep. (\neg i) indarātu iprez. 1 sg. si 3 pl. îndārīgli indārātnie s. f., gd. art. îndārīglii; pl. îndārīgli indārātnie s. f., gd. art. îndārīglii; pl. îndārīgli indatātnie s. f., gd. art. îndārīglii; pl. îndārīgsci indestulātor adj. m., pl. îndestulātori indestulātor indestulātor adj. m., pl. îndestulātori indestulātor indobitoce i nd datator indestulātor	ind <u>a</u> ta-m <u>a</u> re (reg.) loc. adv.	îndemn<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>îndemn<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>îndemn<u>ă</u>ri</i>
indatorą (a \sim) vb., ind. prez. 3 indatoregzä; ger. indatorinta (ar.) s. f., gd. art. indatorinte; pl. indatorinte; indatorinte s. f., gd. art. indatorinte; pl. indatorinte indatorinte s. f., gd. art. indatorinte; pl. indatorinte indatorinte adj. m., pl. indatoritori f. s. g. si pl. indatatine adj. m., pl. indatoritori f. indatatine, pl. indatatine adj. m., pl. indatatine, f. indatatine, f. indatatine, f. gd. art. indes, fright f. f. g. g. f. gd. art. indes, fright f. f. g. g. f.	înd <u>a</u> tă adv.	înde <u>o</u> bște (- <i>de-ob-</i>) adv.
indatorind indatorință (rar) s. f., gd. art. îndatorinței; pl. îndatorinți indatorință (rar) s. f., gd. art. îndatorinței; pl. îndatorinți indatorințe s. f., gd. art. îndatorinței; pl. îndatorinți indatoritogre indatoritogre indărăt adv. indărăt incige i e. f., gd. art. îndărăt incige; conj. prez. 3 sa indărăt incige s. f., gd. art. îndărăt incige; conj. prez. 3 si se îndărăt incigi, gd. art. îndărăt incige; pl. îndărăt incigi, gd. art. îndărăt incige; pl. îndărăt incigi, gd. art. îndărăt incige; indărăt u prep. (~i) indărăt u prep. (~i) indărăt u prep. (~i) indărăt a (a ~) (ve., ov.), ind. prez. 3 să îndărigescă indăriga [a ~) (vb., ind. prez. 3 să îndărigescă indăriga [a ~) (vb., ind. prez. 3 să îndărigescă indărige s. f., gd. art. îndăriti e sg. îndărigu: conj. prez. 3 să îndărigescă indărige (a~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndărigescă indărige (a~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndigiu; indestulătore indestulătore indesiuți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndigiu; indestulătore indeigue a (ra) [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesiuns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-)	înd <u>a</u> tă ce loc. conjcț.	îndeos <u>e</u> bi (- <i>de</i> -o-) adv.
indatorinţă (rar) s. f., gd. art. îndatorinţei; pl. îndatorinţei îndatorinţă (rar) s. f., gd. art. îndatorinţei; pl. îndatorinţei îndatorinţa adj. m., pl. îndatorinţi f. sg. şi pl. îndaţăţatu: adărătnic adj. m., pl. îndărăţtnici; f. îndăţăţtnică, pl. îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndărătnic (a se, (a rt. îndărătnic (a se), (a rt. îndărătnic (a se îndărătnic (a \sim) (a rt. îndărătnic (a se îndărăţu prep. (\sim 1 <i>u</i>) îndărăţ al s. f. gd. art. îndărijeli îndărig (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndârjes, imperf. 3 sg. îndărieg; conj. prez. 3 să îndărieg.seă îndaeşula (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndârig.se îndestulătogre îndestulătogre îndestulătogre îndesiye (rar) [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv.		
indatorire s. f., gd. art. indatoririi; pl. indatoriri indatoritogre adj. m., pl. indatoritgri; f. sg. si pl. indarătnicgre adv. indărătnice adj. m., pl. indărătnici; f. îndărătnică, pl. indărătnice (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnices; imperf. 3 sg. se îndărătniceg; conj. prez. 3 sa indeplingsc, imperf. 3 sg. art. indesării indesând indesând indesagra (pop.) adv. indesigi (a \sim) (a înghesui) vb., ind. prez. 3 îndegsă; ger. indesând indesagra (pop.) adv. indesigi (a \sim) (a înghesui) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. indesagri indesega (a \sim) (a înghesui) vb., ind. prez. 3 îndegsă; ger. indesând indesagra (pop.) adv. indesigi (a \sim) (a face să devină mai des) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. indesega; conj. prez. 3 să indesega (a \sim) (a face să devină mai des) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. indesega; ger. îndesind indesigi (a \sim) vb., ind. prez. 3 îndătinegză indărigu prep. ($\sim lui$) indărătni (a \sim) (reg.) vb., ind. prez. 3 îndătinegză indărige; conj. prez. 3 să îndârjeg. indărije s. f., gd. art. îndârjijii; pl. îndârjes, imperf. 3 sg. îndigrig: conj. prez. 3 să îndârjeg. indesiulătogre indesiulătogre indesiulătogre (rar) [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv. indesigns [pron. de-a în tempo lent/dža în tempo rapid] (-de-a-) adv.	-	
indatoritogr au, nr., pl. indutoritogri, n. sg. si pl. indarătarite au, n., pl. îndărătnici; f. îndărătnică, pl. indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnice se au vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndărătnici pl. îndărătnici ii e indărătu prep. (~i) indărătu prep. (~iu) indărăţu prep. (~iu) indărăţu prep. (~iu) indărăţu prep. (~iu) indărăţu prep. (~iu) indărăţu prep. (~iu) indărăţu şe. 1, gd. art. îndărigii indărige s. f., gd. art. îndărigii indărige s. f., gd. art. îndârigii indărige s. f., gd. art. îndârigii indestulă (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndârigesc indestulătogre indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaigus [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.	îndatorire s. f., gd. art. îndatoririi; pl. îndatoriri	îndeplinesc, imperf. 3 sg. îndeplinea; conj. prez. 3 să
indarát adv. indarát adv. indarát nice adj. m., pl. <i>îndărătnici;</i> f. <i>îndărătnică</i> , pl. <i>îndărătnice</i> indarătnice (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se <i>îndărătnici</i> (a se \sim) vb., ind. prez. 3 sg. <i>îndestulă</i> , pl. <i>îndărătnici</i> (a se, f., gd. art. <i>îndârij</i> (jii; pl. <i>îndărij</i> (jii; pl. <i>îndârij</i> (jii; pl. <i>îndârij</i> (jii; pl. <i>îndiguij</i> (jii; pl. <i>îndobitoceg</i> , conj. prez. 3 să <i>îndôbitocegs</i> , <i>imdarătnici</i> (a se (a se) (a s	îndatorito <u>a</u> re	îndeplinire (-de-pli-) s. f., gd. art. îndeplinirii; pl.
indarginice adj. int., pl. indarginici, 1. indarginici, pl. indarginici, pl. indarginici, pl. indarginici, pl. indaratnicies in		
Indărătnici (a se \sim) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indărătnicegste, imperf. 3 sg. se îndărătniceg; conj. prez. 3 si se îndărătnicegscăîndesară (pop.) adv. îndesară (pop.) adv.Indărătnicegste, imperf. 3 sg. se îndărătniceg; conj. prez. 3 si se îndărătnicii s f., art. îndărătnici, g., -d. art. îndărătnici, art. îndări, art. îndâri, art. în		
indărătnicgste, imperf. 3 sg. se îndărătniceg; conj. prez. 3 să se îndărătnicgacă indărătnicgi, art. îndărătnicja, gd. art. îndărătnicjei pl. îndărătnicji, art. îndărătnicjie indărătul prep. ($\sim i$) indărătul prep. ($\sim i$) indăriga (a \sim) (reg.) vb., ind. prez. 3 îndătinegză indărjeglă s. f., gd. art. îndârjelii indărji (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndârjesc, imperf. 3 sg. îndârjeg: conj. prez. 3 să îndârjegscă indărjire s. f., gd. art. îndârjirii indărji (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndârjesc, imperf. 3 sg. îndârjeg: conj. prez. 3 să îndârjegscă indestulător adj. m., pl. îndestulăți; f. sg. și pl. îndestulător indestulătore indesigue (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndiguigscă indigui (a \sim) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndobitocesc, imperf. 3 sg. îndobitoceg conj. prez. 3 să îndobitoceg. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.		
să se îndărătnicească îndărătnicie s. f., art. îndărătnici, gd. art. îndărătnici; pl. îndărătnici, art. îndărătnici, gd. art. îndărătnici; pl. îndărătnici, art. îndări, art. îndâri, art. îndări, art. îndă		
 indäriatinen, art. indärättinen, art. indä	să se îndărătnice <u>a</u> scă îndărătnicie s. f., art. îndărătnicia, gd. art. îndărătniciei;	sg. și 3 pl. îndesesc, imperf. 3 sg. îndeseg; conj. prez. 3 să
 indarātu- prep. (~1) indarātu prep. (~1) indarātu prep. (~1) indarātu prep. (~1) indarātu prep. (~10) indatātu prep. (~10) indarātu prep. (~10) indarātu prep. (~10) indarātu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indarātu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indarātu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indatītu prep. (~10) indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dēa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dēa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dēa în tempo rapid] (-de-a-) adv. 		-
 indargui prep. (~ lul) indestulatogre indigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. indiguigsca indigui prep. (~ lul) indegui prep.	nuar <u>a</u> ru- prep. (~ <i>t</i>)	C C
 indårjeglä s. f., gd. art. îndårjelii; pl. îndårjegli indårji (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndårjegs.ci imperf. 3 sg. îndårjeg; conj. prez. 3 så îndårjegs.că indårjire s. f., gd. art. îndårjirii indestulätogre indiguig; conj. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndiguigs.ci indestulätogre indestulätogre indestulätogre indiguig; conj. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndiguigs.ci indestulätogre indiguig; conj. prez. 3 să îndiguigs.că indestulătogre indiguig; conj. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndiguigri indobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitoceg.ci imperf. 3 sg. îndobitoceg. conj. prez. 3 să îndobitoceg.că indobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitoceg.că indobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitoceg.că 		
 indårji (a~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndârjesc, imperf. 3 sg. îndârjeg; conj. prez. 3 să îndârjegscă indârjire s. f., gd. art. îndârjirii indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. 		îndestul<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>îndestule<u>a</u>ză</i>
 3 sg. îndârjeg; conj. prez. 3 să îndârjegscă indârjire s. f., gd. art. îndârjirii inde (înv., pop.) prep. indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeaiguns (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitocegsc, imperf. 3 sg. îndobitoceg. conj. prez. 3 să îndobitoceg.conj. prez. 3 să îndob		îndestul<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>îndestul<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>îndestul<u>ă</u>ri</i>
indegigue (inv., pop.) prep. indigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. indiguigscă indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo indiguire s. f., gd. art. îndiguirii; pl. îndiguiri indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] indobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndobitocegsc, indeaiguns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] indebitocire a f. ~ d. art. îndobitocegi conj. prez. 3 să îndobitocegscă (-de-a-) adv. indebitocire a f. ~ d. art. îndobitocegi conj. prez. 3 să îndobitocegscă	3 sg. îndârje <u>a</u> ; conj. prez. 3 să îndârje <u>a</u> scă	
indeaigvea (rar) [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeajgns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv. indeajgns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] (-de-a-) adv.	in je of the grant find the second se	îndigui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndiguiesc,
rapid] (-de-a-) adv. îndobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndobitocesc, indeajuns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] imperf. 3 sg. îndobitocea; conj. prez. 3 să îndobitocească (-de-a-) adv. îndobitoci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndobitocească		
indeajuns [pron. de-a în tempo lent/dĕa în tempo rapid] [-de-a-) adv.		
	input (inc u / nov.	imperf. 3 sg. îndobitocea; conj. prez. 3 să îndobitocească
		_

5

îndoctrina

îndoctrina (a ~) vb., ind. prez. 3 îndoctrinează

- îndoctrinare s. f., g.-d. art. îndoctrinării
- îndo<u>i</u>¹ (a ~) (a împături, a încovoia) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înd<u>oi</u>, 3 îndo<u>a</u>ie, imperf. 3 sg. îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndo<u>a</u>ie
- Jîndo<u>i</u>² (a ~) (a dubla) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndoi<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndoi<u>a</u>scă
- lîndoi³ (a se ~) (a ezita) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndoi<u>e</u>ste, imperf. 3 sg. se îndoi<u>a</u>; conj. prez. 3 să se îndoi<u>a</u>scă
- îndoială s. f., g.-d. art. îndoielii; pl. îndoieli
- îndoiglnic adj. m., pl. îndoiglnici; f. îndoiglnică, pl. îndoiglnice

îndoios (rar) adj. m., pl. îndoioși; f. îndoioasă, pl. îndoioase îndojre s. f., g.-d. art. îndojrii; pl. îndojri

*îndoit¹ adj. m., pl. îndoiți; f. îndoită, pl. îndoite
*îndoit² s. n.

îndoitură (-do-i-) s. f., g.-d. art. îndoiturii; pl. îndoituri

îndolia (a ~) (-li-a) vb., ind. prez. 3 îndoliază, 1 pl. îndoligm (-li-em); conj. prez. 3 să îndoliaze; ger. îndoliind (-li-ind)

- îndoliere (-li-e-) s. f., g.-d. art. îndolierii; pl. îndolieri
- îndopa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndop, 3 îndoapă
- îndopare s. f., g.-d. art. îndopării; pl. îndopări

îndopat s. n.

- *îndosaria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 3 îndosariază, 1 pl. îndosariem (-ri-em); conj. prez. 3 să îndosarieze; ger. îndosariind (-ri-ind)
- *îndosariere (-ri-e-) s. f., g.-d. art. îndosarierii; pl. îndosarieri
- îndosi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndosesc, imperf. 3 sg. îndoseg; conj. prez. 3 să îndosegscă
- îndrăci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndrăcesc, imperf. 3 sg. îndrăceg; conj. prez. 3 să îndrăcegscă

îndrăcire s. f., g.-d. art. îndrăcirii

- îndrăgi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăgesc, imperf. 3 sg. îndrăgea; conj. prez. 3 să îndrăgească
- îndrăgire s. f., g.-d. art. îndrăgirii
- **îndrăgito**r (rar) adj. m., pl. *îndrăgitori;* f. sg. și pl. *îndrăgito*are
- indrägosti (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se indrägosteste, imperf. 3 sg. se indrägosteg: conj. prez. 3 sä se indrägostegscä
- îndrăgostire (rar) s. f., g.-d. art. îndrăgostirii

îndrăzneală s. f., g.-d. art. îndrăznelii; pl. îndrăzneli

- îndrăznet adj. m., pl. îndrăzneti; f. îndrăznegtă, pl. îndrăznete
- îndrăzni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrăznegsc, imperf. 3 sg. îndrăzneg; conj. prez. 3 să îndrăznegscă îndrăznire (înv.) s. f ~ d art îndrăzneiiii

îndrepta (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îndrept, 3 îndreaptă

îndrept<u>a</u>r s. n., pl. *îndrept<u>a</u>re*

- îndreptător (înv.) adj. m., pl. îndreptători; f. sg. și pl. îndreptătoare
- îndreptăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndreptățesc, imperf. 3 sg. îndreptățeg; conj. prez. 3 să îndreptățegsă
- îndreptățire s. f., g.-d. art. îndreptățirii; pl. îndreptățiri
- îndreptui (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îndreptui<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. îndreptui<u>a</u>; conj. prez. 3 să îndreptui<u>a</u>scă

*în dreptu- loc. prep. (~i)

*în dreptul loc. prep. (~ lui)

- îndritui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndrituigsc, imperf. 3 sg. îndrituig; conj. prez. 3 să îndrituigscă
- îndruga (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrugă
- îndrugare s. f., g.-d. art. îndrugării; pl. îndrugări
- !îndruma (a ~) vb., ind. prez. 3 îndrumă
- !îndrumar s. n., pl. îndrumare
- îndrumare s. f., g.-d. art. îndrumării; pl. îndrumări
- îndrumător¹ adj. m., s. m., pl. îndrumători; adj. f., s. f. sg. şi pl. îndrumătoare

*îndrumător² s. n., pl. îndrumătoare

- înduioș<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înduioșe<u>a</u>ză, 1 pl. înduioș<u>ă</u>m; conj. prez. 3 să înduioș<u>e</u>ze; ger. înduioș<u>â</u>nd
- înduioșare s. f., g.-d. art. înduioșării
- înduioșător adj. m., pl. înduioșători; f. sg. și pl. înduioșătoare
- îndulci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndulcesc, imperf. 3 sg. îndulceg; conj. prez. 3 să îndulcegscă

îndulcire s. f., g.-d. art. îndulcirii

- îndulcitor adj. m., pl. îndulcitori; f. sg. și pl. îndulcitore
- îndumnezei (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îndumnezeigsc, imperf. 3 sg. îndumnezeig; conj. prez. 3 să îndumnezeigscă
- îndumnezeire (rar) s. f., g.-d. art. îndumnezeirii

îndupleca (a ~) (-du-ple-) vb., ind. prez. 3 înduplecă

înduplecare (-du-ple-) s. f., g.-d. art. înduplecării

înduplecător (înv.) (-du-ple-) adj. m., pl. înduplecători; f. sg. și pl. înduplecătoare

îndura (a ~) vb., ind. prez. 3 îndură

- îndurare s. f., g.-d. art. îndurării; pl. îndurări
- îndurător (înv.) adj. m., pl. îndurători; f. sg. și pl. îndurătoare
- îndurer<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îndurere<u>a</u>ză

indurerare e f a d art indurerarii

îndrăznitor (înv.) adj. m., pl. îndrăznitori; f. sg. și pl. îndrăznitogre

îndreptare s. f., g.-d. art. îndreptării; pl. îndreptări

!indușmăni (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îndușmăn <u>e</u> şte, imperf. 3 sg. se îndușmăne <u>a</u> ; conj. prez. 3	înfierbântător (-fier-) adj. m., pl. înfierbântători; f. sg. şi pl. înfierbântătoare
să se îndușmăne <u>a</u> scă 👘 🖓 🖓 🖓 🖓 să se îndușmănea service a statea în composite a statea îndușmă service a statea îndușmă	înfi <u>e</u> re (- <i>fi</i> -e-) s. f., gd. art. <i>înfi<u>e</u>rii;</i> pl. <i>înfi<u>e</u>ri</i>
înge s. n., pl. îngeuri	înfieto <u>a</u> re (-fi-e-) s. f., gd. art. înfieto <u>a</u> rei; pl. înfieto <u>a</u> re
îneca (a ~) vb., ind. prez. 3 îne <u>a</u> că	înfietor (-fi-e-) s. m., pl. înfietori ande gut e muse erdet
înec <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înec<u>ă</u>rii</i>	înfigăreț adj. m., pl. înfigăreți; f. înfigăreață, pl. înfigărețe
înecăci <u>o</u> s adj. m., pl. <i>înecăci<u>o</u>și;</i> f. <i>înecăcio<u>a</u>să, pl.</i> <i>înecăcio<u>a</u>se</i>	<pre>infige (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. înfig, 1 pl. înfigem, perf. s. 1 sg. înfips<u>e</u>i, 1 pl. înfipserăm; part. înfipt</pre>
înecăciune s. f., gd. art. înecăciunii; pl. înecăciuni	înfigere s. f., gd. art. înfigerii; pl. înfigeri
înecăt <u>o</u> r (rar) adj. m., pl. <i>înecăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înecăto<u>a</u>re</i>	înființ <u>a</u> (a ~) (-fi-in-) vb., ind. prez. 3 înființe <u>a</u> ză 🚟
în f <u>a</u> ța loc. prep. (~ <i>lui</i>)	înființ <u>a</u> re (- <i>fi-in-</i>) s. f., gd. art. înființ <u>ă</u> rii; pl. înființ <u>ă</u> ri
in fată loc. adv.	în f <u>i</u> ne loc. adv.
*în f <u>a</u> ță- loc. prep. ($\sim i$)	înfiola (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfiolează
înfăptui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfăptui <u>e</u> sc,	înfiolare (-fi-o-) s. f., gd. art. înfiolării; pl. înfiolări
imperf. 3 sg. înfăptui <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înfăptui <u>a</u> scă	înfior <u>a</u> (a ~) (-fi-o-) vb., ind. prez. 3 înfio <u>a</u> ră
înfăptu <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înfăptu<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înfăptu<u>i</u>ri</i>	înfior <u>a</u> re (- <i>fi-o-</i>) s. f., gd. art. înfior <u>ă</u> rii; pl. înfior <u>ă</u> ri
înfăptuito <u>a</u> re (-tu-i-) (rar) s. f., gd. art. înfăptuito <u>a</u> rei; pl. înfăptuito <u>a</u> re	<pre>înfiorător (-fi-o-) adj. m., pl. înfiorători; f. sg. și pl. înfiorătoare</pre>
înfăptuit <u>o</u> r (-tu-i-) (rar) s. m., pl. <i>înfăptuit<u>o</u>ri</i>	înfir <u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 î <i>nfiră</i>
înfășa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. <i>înf<u>ă</u>ș,</i> 2 sg. <i>înf<u>e</u>și, 3 înf<u>a</u>șă,</i>	finturipa (a ~) vb., ind. prez. 3 infiripa
1 pl. înfăș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înf <u>e</u> șe; ger. înfăș <u>â</u> nd	infiripare s. f., ga. art. infiriparii; pi. infiripari
înfășare s. f., gd. art. înfășării; pl. înfășări	inflacara (a ~) vo., ind. prez. 3 inflacareuza
înfășur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. <i>înfăș<u>o</u>r, 3 înfășo<u>a</u>ră;</i>	inflacarare s. i., ga. art. injiucur <u>u</u> rii
conj. prez. 3 să înfășo <u>a</u> re	înflor <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înflore <u>a</u> ză
infășur <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfășur<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfășur<u>ă</u>ri</i> înfășurăto <u>a</u> re (curbă) s. f., gd. art. <i>înfășurăto<u>a</u>rei</i>	înflori (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înfloresc, imperf. 3 sg. înfloreg; conj. prez. 3 să înfloregscă
înfăşurător ¹ (rar) adj. m., pl. înfăşurători; f. sg. și pl.	inflorire s. f., gd. art. înfloririi; pl. înfloriri
înfășurăto <u>a</u> re	înflorit <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înfloritori;</i> f. sg. și pl. <i>înflorito<u>a</u>re</i>
înfășurăt <u>or</u> ² (cilindru) s. n., pl. <i>înfășurăto<u>a</u>re</i>	înfloritură s. f., gd. art. înfloriturii; pl. înflorituri
înfășurăt <u>u</u> ră (rar) s. f., gd. art. înfășurăt <u>u</u> rii; pl.	înfoca (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înfoacă
înfășurăt <u>u</u> ri	înfoc <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfoc<u>ă</u>rii</i>
infăța (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înfăț, 2 sg. înfeți, 3 înfață; coni. prez. 3 să înfețe	înfofoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înfofolesc, imperf. 3 sg. înfofoleg; conj. prez. 3 să înfofolegscă
înfățare s. f., gd. art. înfățării	lînfoia (a ~) vb., ind. prez. 3 înfoaie, 1 pl. înfoiem; conj. să
înfățișa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfățișează, 1 pl. înfățișăm;	înfo <u>a</u> ie; ger. înfo <u>i</u> nd
conj. prez. 3 să înfățiș <u>e</u> ze; ger. înfățiș <u>â</u> nd	înfoiere s. f., gd. art. înfoierii; pl. înfoieri
înfățiș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfățiș<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înfățiș<u>ă</u>ri</i>	înfometa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfometează
înfeud <u>a</u> (a ~) (- <i>fe-u-</i>) vb., ind. prez. 3 <i>înfeude<u>a</u>ză</i>	înfometare s. f., gd. art. înfometării
înfeud <u>a</u> re (- <i>fe-u-</i>) s. f., gd. art. <i>înfeudării;</i> pl. <i>înfeud<u>ă</u>ri</i>	înfrăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrățesc, imperf.
înfi <u>a</u> (a ~) (- <i>fi-a</i>) vb., ind. prez. 3 înfi <u>a</u> ză, 1 pl. înfi <u>e</u> m	3 sg. înfrățe <u>a</u> : conj. prez. 3 să înfrățe <u>a</u> scă înfrătire s. f., gd. art. înfrătirii
(-fi-em); conj. prez. 3 să înfieze; ger. înfiind (-fi-ind)	/= , g
înfier <u>a</u> (a ~) (- <i>fie</i> -) vb., ind. prez. 3 înfier <u>a</u> ză $(a \neq b)$	înfrățitor (rar) adj. m., pl. înfrățitori; f. sg. și pl. înfrățitoare
lînfierare (-fie-) s. f., gd. art. înfierării; pl. înfierări	înfrân <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfrâne <u>a</u> ză
$\hat{\mathbf{n}} = \hat{\mathbf{n}} + \mathbf{$	înfrân <u>a</u> re s. f., gd. art. înfrân <u>ă</u> rii; pl. înfrân <u>ă</u> ri
înfierbânta (a ~) (-fier-) vb., ind. prez. 1 sg. înfierbânt, 2 sg. înfierbânți, 3 înfierbântă; conj. prez. 3 să înfierbânte	înfrânge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înfrâng, 1 pl.
înfierbântare (-fie-) s. f., gd. art. înfierbântării	înfr <u>â</u> ngem, perf. s. 1 sg. înfrâns <u>e</u> i, 1 pl. înfr <u>â</u> nserăm; part. înfr <u>â</u> nt
infierbântat (-fier-) s. n.	-
unicidalități (-jici-) S. II.	înfrângere s. f., gd. art. înfrângerii; pl. înfrângeri

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

. 3

f.

ol.

înfrica

înfrica (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. înfric, perf. s. 1 sg. înfricai; conj. să înfrice
înfricoşa (a ~) vb., ind. prez. 3 înfricoşează, 1 pl. înfricoşăm; conj. prez. 3 să înfricoşeze; ger. înfricoşând
înfricoș<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înfricoș<u>ă</u>rii</i>
înfricoşător adj. m., pl. înfricoşători; f. sg. și pl. înfricoşătoare
înfrigurare s. f., gd. art. înfrigurării
înfrumoş <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înfrumoş <u>e</u> ază, 1 pl. înfrumoş <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înfrumoş <u>e</u> ze; ger. înfrumoş <u>â</u> nd
înfrumuseț<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înfrumusețe<u>a</u>ză</i>
înfrumusețare s. f., gd. art. înfrumusețării; pl. înfrumusețări
înfrunt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înfr <u>u</u> ntă
înfruntare s. f., gd. art. înfruntării; pl. înfruntări
înfrunzi (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înfrunzeste, imperf. 3 sg. înfrunzea; conj. prez. 3 să înfrunzească
înfrunz<u>i</u>re s. f., gd. art. <i>înfrunz<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înfrunz<u>i</u>ri</i>
!înfrupt<u>a</u> (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 <i>se înfr<u>u</u>ptă</i>
înfruptare s. f., gd. art. înfruptării
înfulec <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 în <u>fu</u> lecă
înfulec <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înfulec<u>ă</u>rii</i>
lînfumura (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se înfumurează
înfumurare s. f., gd. art. înfumurării; pl. înfumurări
înfund <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înf <u>u</u> ndă
înfundare s. f., gd. art. înfundării a de frederitation
linfundat s. n. aufer ber er aufer fitte
înfund <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.
înfundătoare s. f., gd. art. înfundătorii; pl. înfundători
înfundătură s. f., gd. art. înfundăturii; pl. înfundături
*înfurca (a ~) (a lua cu furca) (înv., pop.) vb., ind. prez. 3 înfurcă; imperf. 3 sg. înfurca; conj. prez. 3 să înfurce
<pre>!înfurci (a se ~) (a se bifurca) (înv., pop.) vb. refl., ind. prez. 3 se înfurceste; imperf. 3 sg. se înfurcea; conj. prez. 3 să se înfurcească</pre>
înfurcit<u>u</u>ră (înv.) s. f., gd. art. <i>înfurcit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înfurcit<u>u</u>ri</i>
înfuria (a ~) (-ri-a) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. înfurii, 3 înfurie (-ri-e), 1 pl. înfuriem; conj. prez. 3 să înfurie; ger. înfuriind (-ri-ind)
înfuriere (-ri-e-) s f g-d art înfurierii
înfurnica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înfurnică
îngădui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. îngădui, 3 îngăduie, imperf. 3 sg. îngăduig; conj. prez. 3 să îngăduie
îngădui <u>a</u> lă s. f., gd. art. îngădui <u>e</u> lii; pl. îngădui <u>e</u> li
îngăduință s. f., gd. art. îngăduinței
îngăduire s. f., gd. art. îngăduirii
îngăduitor (-du-i-) adj. m., pl. îngăduitori; f. sg. și pl.
îngăduitoare strezegint tre do golo teenangeasi
BDD-B446-19 © 2005 Un

lingăima (a ~) (-gãi-) vb., ind. prez. 1 sg. îngăim/îngaim, 2 sg. îngăimi/îngaimi, 3 îngaimă; conj. prez. 3 să îngaime

îngăimare (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimării; pl. îngăimări

- îngăimător (rar) (-găi-) adj. m., pl. îngăimători; f. sg. și pl. îngăimătoare
- îngăimeală (rar) (-găi-) s. f., g.-d. art. îngăimelii; pl. îngăimeli
- îngăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngălează
- îngălare (pop.) s. f., g.-d. art. îngălării; pl. îngălări
- îngălăciune (înv.) s. f., g.-d. art. îngălăciunii; pl. îngălăciuni
- îngălbeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngălbenesc, imperf. 3 sg. îngălbeneg, conj. prez. 3 să îngălbenegscă
- îngălbenire s. f., g.-d. art. îngălbenirii; pl. îngălbeniri
- !îngâmfa (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se îngâmfează/se îngâmfă
- !îngâmf<u>a</u>re s. f., g.-d. art. îngâmf<u>ă</u>rii
- îngâna (a ~) vb., ind. prez. 3 îngână
- îngânare s. f., g.-d. art. îngânării; pl. îngânări
- îngândura (a ~) vb., ind. prez. 3 îngândurează

îngândurare s. f., g.-d. art. îngândurării; pl. îngândurări

lîngemăna (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. îngemănez, 2 sg. îngemănezi, 3 îngemănează; conj. prez. 3 să îngemăneze

îngemănare s. f., g.-d. art. îngemănării

îngenunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 îngenunchează, 1 pl. îngenunchem; conj. prez. 3 să îngenuncheze; ger. îngenunchind

ingenunchere s. f., g.-d. art. ingenuncherii; pl. ingenuncheri

Character S.

and the second sec

- **înger** s. m., pl. *îngeri*
- îngeraș s. m., pl. îngerași
- fingerea (rar) s. f., art. îngereaua, g.-d. art. îngerelei; pl. îngerele, art. îngerelee

îngerel (rar) s. m., pl. îngerei, art. îngereii

înger<u>e</u>sc adj. m., f. *îngere<u>a</u>scă;* pl. m. și f. *înger<u>e</u>ști* înger<u>e</u>ște adv.

- în germene loc. adj., loc. adv.
- !înghemui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înghemuieste, imperf. 3 sg. se înghemuig: conj. prez. 3 să se înghemuiescă
- înghesui (a ~) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. înghesui, 3 înghesuie, imperf. 3 sg. înghesuig; conj. prez. 3 să înghesuie

înghesuială s. f., g.-d. art. înghesuielii; pl. înghesuieli

înghesuire s. f., g.-d. art. înghesuirii 🔗 👾

lînghesuit s. n.

înghesuite (pe ~) loc. adv.

îngheț s. n., pl. înghețuri

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

pl. îngheța (a ~) vb., ind. prez. 3 îngheață; conj. prez. 3 să înghete

îngheț <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înghețării</i>	îngreun<u>a</u> (a ~) (-gre-u-) vb., ind. prez. 3 îngreune <u>a</u> ză
înghe <u>ța</u> tă s. f., gd. art. <i>îngheț<u>a</u>tei;</i> pl. <i>îngheț<u>a</u>te art de servi</i>	îngreun <u>a</u> re (-gre-u-) s. f., gd. art. îngreun <u>ă</u> rii
înghimp <u>a</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 îngh <u>i</u> mpă Snghiolde <u>a</u> lă (pop.) s. f., gd. art. îngliold <u>e</u> lii; pl.	<pre>!ingrija (a se ~) (a se neliniști) (înv.) vb. refl., ind. prez. 3 se îngrijează; ger. îngrijându-se</pre>
inghioldeli	îngrij <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. îngrij <u>ă</u> rii
inghiold <u>i</u> (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înghiold <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înghiolde <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înghiolde <u>a</u> scă	îngriji (a ~) (a avea grijă) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngrijgsc, imperf. 3 sg. îngrijea; conj. prez. 3 să îngrijească; ger. îngrijind
inghionti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înghiontesc, imperf. 3 sg. înghionteg; conj. prez. 3 să înghiontegscă	îngrij <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijirii;</i> pl. <i>îngrij<u>i</u>ri</i> îngrijito <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijito<u>a</u>rei;</i> pl. <i>îngrijito<u>a</u>re</i>
inghiontire s. f., gd. art. <i>înghiontirii</i> ; pl. <i>înghiontiri</i> inghiți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înghit</i> , imperf. 3	îngrijitor ¹ (înv.) adj. m., pl. îngrijitori; f. sg. şi pl. îngrijito <u>a</u> re
sg. îngluitea; conj. prez. 3 să îngluită	îngrijit <u>o</u> r ² s. m., pl. <i>îngrijit<u>o</u>ri</i>
înghițire s. f., gd. art. înghițirii; pl. înghițiri	îngrijor <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrijore <u>a</u> ză
înghițito <u>a</u> re (reg.) s. f., gd. art. <i>îngluțitorii;</i> pl. <i>îngluțitori</i>	îngrijor <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrijor<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>îngrijor<u>ă</u>ri</i>
inghițit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înghițit<u>u</u>rii</i> ; pl. <i>înghițit<u>u</u>ri</i> înglob <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înglobe<u>a</u>ză</i>	îngrijorător adj. m., pl. îngrijorători; f. sg. și pl. îngrijorătoare
înglobare s. f., gd. art. înglobării; pl. înglobări	îngropa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngroapă
înglod <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înglode<u>a</u>ză</i>	îngrop <u>a</u> re s. f., gd. art. îngrop <u>ă</u> rii; pl. îngrop <u>ă</u> ri
înglod <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înglod<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înglod<u>ă</u>ri</i>	îngrop <u>a</u> t s. n.
înglot <u>i</u> (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înglot<u>e</u>sc</i> , imperf. 3 sg. <i>înglotea</i> ; conj. prez. 3 să <i>înglotească</i>	îngropăciune (pop.) s. f., gd. art. îngropăciunii; pl. îngropăciuni
ìnglot <u>i</u> re (înv.) s. f., gd. art. <i>înglot<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înglot<u>i</u>ri</i>	îngroș <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îngro <u>a</u> șă, 1 pl. îngroș <u>ă</u> m;
îngrădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. îngrăd <u>e</u> sc,	conj. prez. 3 să îngroașe; ger. îngroșând
imperf. 3 sg. îngrăde <u>a</u> ; conj. prez. 3 să îngrăde <u>a</u> scă	îngroș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngroș<u>ă</u>rii</i>
îngrăd <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>îngrăd<u>i</u>rii;</i> pl. <i>îngrăd<u>i</u>ri</i>	îngroșăt <u>o</u> r s. n., pl. <i>îngroșăto<u>a</u>re</i>
ingrådit <u>o</u> r (rar) adj. m., pl. <i>îngrădit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>îngrădito<u>a</u>re</i>	îngrozi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngrozesc, imperf. 3 sg. îngrozeg; conj. prez. 3 să îngrozegscă
îngrădit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>îngrădit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>îngrădit<u>u</u>ri</i>	îngrozire s. f., gd. art. îngrozirii
îngrămăde <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>îngrămăd<u>e</u>lii</i>	îngrozitor adj. m., pl. îngrozitori; f. sg. și pl. îngrozitoare
ingrămădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngrămădesc, imperf. 3 sg. îngrămădea; conj. prez. 3 să îngrămădească îngrămădire s. f., gd. art. îngrămădirii; pl. îngrămădiri	!îngurlui (a se ~) (reg.) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se îngurluieste, imperf. 3 sg. se îngurluia; conj. prez. 3 să se îngurluiască
$ingras_a$ (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. $ingras, 2$ sg. $ingras, 3$	îngurluire (reg.) s. f., gd. art. îngurluirii; pl. îngurluiri
îngraşă, 1 pl. îngrăşăm; conj. prez. 3 să îngrașe; ger. îngrăşând	îngurzi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. îngurzesc, imperf. 3 sg. îngurzeg; conj. prez. 3 să îngurzegscă
îngrăș <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>îngrăș<u>ă</u>rii 🥂 🗽 🌾 🌾 🎼 🌾 🎼 🌾 🎼 îngrăș</i>	îngurzitură (reg.) s. f., gd. art. îngurziturii; pl.
îngrăș <u>a</u> t s. n. 👘 🖓 🖓 🖓 🖓 🖓 👘	îngurzit <u>u</u> ri
ingrășământ s. n., pl. îngrășăminte	îngust adj. m., pl. <i>îngusti</i> ; f. <i>îngustă</i> , pl. <i>înguste</i>
îngrășăto <u>a</u> re s. f., gd. art. îngrășăto <u>a</u> rei; pl. îngrășăto <u>a</u> re	ingust <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 inguste <u>a</u> za
ingrășător adj. m., pl. îngrășători; f. sg. și pl. îngrășătoare	îngust <u>a</u> re s. f., gd. art. îngust <u>ă</u> rii
ingrăşătorie s. f., art. îngrăşătoria, gd. art. îngrăşătoriei; pl. îngrăşătorii, art. îngrăşătoriile	îngustime s. f., gd. art. <i>îngustimii;</i> pl. <i>îngustimi</i> !înhăit<u>a</u> (a se ~) (fam.) (- <i>hū</i> i-) vb. refl., ind. prez. 3 se
ingrețoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 îngrețoșegză, 1 pl. îngrețoșăm; conj. prez. 3 să îngrețoșeze; ger. îngrețoșând	înhăite <u>a</u> ză înhăm <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înh <u>a</u> m, 2 sg. înh <u>a</u> mi, 3
îngrețoș <u>a</u> re s. f., gd. art. îngrețoș <u>ă</u> rii	înlı <u>a</u> mă; conj. prez. 3 să înlı <u>a</u> me
ingreuia (a ~) (rar) (-gre-u-) vb., ind. prez. 1 sg.	înhăm <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înhăm<u>ă</u>rii</i>
îngreuiez, 3 îngreuiază, 1 pl. îngreuiem; conj. prez. 3 să	înhăm <u>a</u> t s. n.
îngreui <u>e</u> ze; ger. îngreu <u>i</u> nd	înhăpa (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. înhap, 2 sg. înhapi,

îngreuiere (-gre-u-) (rar) s. f., e.-d. art. înoreuierii

ă

417

3 înhană: coni. prez. 3 să înhape

înhăța

înhăţa (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înhaţi, 2 sg. înhaţi, 3 înhaţă; conj. prez. 3 să înhaţe	înlesni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înlesnesc, imperf. 3 sg. înlesneg: conj. prez. 3 să înlesnegscă
înhățare s. f., gd. art. <i>înlățării</i>	înlesn <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înlesn<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înlesn<u>i</u>ri</i>
înhum<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înhume<u>a</u>ză</i>	în loc de loc. prep.
înhum <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înhum<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înhum<u>ă</u>ri</i>	în loc să loc. conjeț. H_0
lîniepta (a ~) (reg.) (î-niep-/în-iep) vb., ind. prez. 1 sg.	*în l <u>o</u> cu- loc. prep. (~ <i>i</i>)
îniept, 3 îniaptă !înierba (a ~) (î-nier-/în-ier-) vb., ind. prez. 3 înierbează	înlocui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înlocuiesc, imperf. 3 sg. înlocuie; conj. prez. 3 să înlocuiescă
lînierbare (î-nier-/în-ier-) s. f., gd. art. înierbării; pl.	înlocu <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înlocu<u>i</u>rii</i>
înierb <u>ă</u> ri	<pre>înlocuitor (-cu-i-) adj. m., s. m., pl. înlocuitori; adj. f., s. f. sg. și pl. înlocuitoare</pre>
linjgheba (a ~) vb., ind. prez. 3 înjgheabă/înjghebează	*în locul loc. prep. (~ lui)
linjghebare s. f., gd. art. <i>înjghebării</i> ; pl. <i>înjghebări</i>	*în locul prep. + subst. (~ acela)
înjosi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înjosesc, imperf. 3 sg. înjoseg: conj. prez. 3 să înjosegscă	\hat{n} lumin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 \hat{n} lumine <u>a</u> ză
înjosire s. f., gd. art. înjosirii; pl. înjosiri	înmagazina (a ~) vb., ind. prez. 3 înmagazinează
înjositor adj. m., pl. înjositori; f. sg. și pl. înjositoare	înmagazin <u>a</u> re s. f., gd. art. înmagazin <u>ă</u> rii
	înmatricul <u>a</u> (a ~) (-ma-tri-) vb., ind. prez. 3
	înmatricule <u>a</u> ză
înjugare s. f., gd. art. înjugării	înmatriculare (-ma-tri-) s. f., gd. art. înmatriculării; pl.
înjug <u>a</u> t s. n. înjumătăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înjumătăț<u>e</u>sc,</i>	înmatricul <u>ă</u> ri
imperf. 3 sg. înjumătățea; conj. prez. 3 să înjumătățească	înmănunchea (a ~) vb., ind. prez. 3 înmănunchează, 1 pl.
înjumătățire s. f., gd. art. înjumătățirii	înmănunch <u>e</u> m; conj. prez. 3 să înmănunch <u>e</u> ze; ger. înmănunchind
înjunghi<u>a</u> (a ~) (- <i>ghi-a</i>) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înj <u>u</u> nghii,	înmănunch <u>e</u> re s. f., gd. art. <i>înmănunch<u>e</u>rii</i>
3 înj <u>u</u> nghie (-ghi-e), 1 pl. înjunghi <u>e</u> m; ger. înjunghi <u>i</u> nd (-ghi-ind)	înmănuş <u>a</u> t adj. m., pl. înmănuş <u>a</u> ți; f. înmănuş <u>a</u> tă, pl. înmănuş <u>a</u> te
înjunghi<u>e</u>re (-ghi-e-) s. f., gd. art. <i>înjunghi<u>e</u>rii;</i> pl. <i>înjunghi<u>e</u>ri</i>	înmărmur <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmărmur <u>s</u> c, imperf. 3 sg. înmărmur <u>e</u> g; conj. prez. 3 să
înjunghietor (-ghi-e-) adj. m., pl. înjunghietori; f. sg. şi pl. înjunghietoare	înmărmure <u>a</u> scă înmărmurit <u>o</u> r adj. m., pl. înmărmurit <u>o</u> ri; f. sg. și pl.
înjunghietură (-ghi-e-) s. f., gd. art. înjunghieturii; pl.	înmărmurito <u>a</u> re
înjunghieturi artista a life tetrest eta artista	înmân <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înmâne <u>a</u> ză
*în jur loc. adv.	înmân <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înmân<u>ă</u>rii</i>
înjura (a ~) vb., ind. prez. 3 înjură	înmii (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmiesc (-mi-esc),
înjur <u>a</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înjur<u>ă</u>rii,</i> pl. <i>înjur<u>ă</u>ri</i>	imperf. 3 sg. înmia (-mi-a); conj. prez. 3 să înmiască;
înjurăt<u>u</u>ră s. f., gd. art. <i>înjurăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înjurăt<u>u</u>ri</i>	ger. înmiind
*în jur de loc. adv.	înmijre s. f., gd. art. înmijrii; pl. înmijri
*în juru- loc. prep. (~i)	*înmijt adj. m., pl. înmijti; f. înmijtă, pl. înmijte
*în j <u>u</u> rul loc. prep. (~ <i>lui</i>)	înmiresm <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înmiresme <u>a</u> ză înmiresm <u>a</u> re s. f., gd. art. înmiresm <u>ă</u> rii; pl. înmiresm <u>ă</u> ri
înlăcrim<u>a</u> (a ~) (-lă-cri-) vb., ind. prez. 3 <i>înlăcrime<u>a</u>ză</i>	
înlănţui (a ~) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. înlănţui, 3 înlănţuie, imperf. 3 sg. înlănţuia; conj. prez. 1 şi 2 sg. să înlănţui, 3 să înlănţuie	înmlădia (a ~) (pop.) (-di-a) vb., ind. prez. 3 înmlădigză, 1 pl. înmlădigm (-di-em); conj. prez. 3 să înmlădigze; get. înmlădiind (-di-ind)
inläntuire e f. a.d. art inläntuirii: nl inläntuiri	înmlădigre (pop.) (-di-e-) s. f., gd. art. înmlădigrii; pl. înmlădieri
înlătur <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înl <u>ă</u> tură	înmlădios (rar) (-di-os) adj. m., pl. înmlădiosi; f.
înlătur <u>a</u> re s. f., gd. art. înlătur <u>ă</u> rii	înmlădio <u>a</u> să, pl. înmlădio <u>a</u> se
înlemni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înlemnesc, imperf. 3 sg. înlemnea; conj. prez. 3 să înlemnească	înmoina (a ~) (pop.) (-moi-) vb., ind. prez. 3 sg. înmoinează
înlemnjre s. f., gd. art. înlemnirii ance kasanê î	înmormânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înmormântegză
BDD-B446-19 © 2005 Un	_

înregistrator²

înmormânt <u>a</u> re s. f., gd. art. înmormânt <u>ă</u> rii; pl. înmormânt <u>ă</u> ri	înnod <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. $\hat{n}n\underline{o}d$, 2 sg. $\hat{n}n\underline{o}zi$, 3 $\hat{n}no\underline{a}d\bar{a}$			
înmugur <u>i</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înmugur <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. înmugure <u>a</u> : conj. prez. 3 să înmugure <u>a</u> scă	înnod <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înnodării</i> ; pl. <i>înnodări</i> înnodăt <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înnodăt<u>u</u>rii</i> ; pl. <i>înnodăt<u>u</u>ri</i>			
înmugurire s. f., gd. art. înmuguririi; pl. înmuguriri	înnoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnoi<u>e</u>sc</i> , imperf. 3			
înmui <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înm <u>o</u> i, 3 înmo <u>a</u> ie, 1	sg. înnoig; conj. prez. 3 să înnoigscă			
pl. înmuiem; conj. prez. 3 să înmogie; ger. înmuind	înnojre s. f., gd. art. <i>înnojrii;</i> pl. <i>înnojri</i>			
înmui <u>e</u> re s. f., gd. art. <i>înmui<u>e</u>rii;</i> pl. <i>înmui<u>e</u>ri</i>	innoitor (-no-i-) adj. m., pl. înnoitori; f. sg. şi pl. înnoitogre			
înmuietor s. n., pl. înmuietoare	innente (a -) vib ind meg 2 inventeerä			
înmulți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înmulțesc,	înnopt <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înnopt <u>a</u> ză înnopt <u>a</u> re s. f., gd. art. înnopt <u>ă</u> rii			
imperf. 3 sg. înmulțeg; conj. prez. 3 să înmulțegscă înmulțire s. f., gd. art. înmulțirii; pl. înmulțiri				
inmulțitor s. m., pl. înmulțitori înmurgi (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 sg. înmurgește,	innor <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înnor <u>a</u> de la competitione			
imperf. 3 sg. înmurgeg; conj. prez. 3 să înmurgească	înnorgre s. f., gd. art. înnor <u>ă</u> rii; pl. înnor <u>ă</u> ri			
înmurgit (pop.) s. n.	înnoroi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnoroi <u>e</u> sc,			
înnădi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnăd<u>e</u>sc,</i> imperf.	imperf. 3 sg. înnoroia; conj. prez. 3 să înnoroiască			
3 sg. înnăde <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înnăde <u>a</u> scă	înnoroire s. f., gd. art. înnoroirii			
înnăd <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înnăd<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înnăd<u>i</u>ri</i>	îngt s. n.			
înnădit <u>u</u> ră s. f., gd. art. <i>înnădit<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înnădit<u>u</u>ri</i>	înot <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 îno <u>a</u> tă			
înnămoli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnămol<u>e</u>sc,</i>	înotare s. f., gd. art. înotării; pl. înotări			
imperf. 3 sg. înnămole <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înnămole <u>a</u> scă	înot <u>a</u> t s. n.			
înnămol <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>înnămol<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înnămol<u>i</u>ri</i>	înotător adj. m., s. m., pl. înotători; adj. f., s. f. sg. și pl.			
înnărăvi (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	înotăto <u>a</u> re			
îmărăvesc, imperf. 3 sg. îmnărăvea; conj. prez. 3 să	în pofida loc. prep.			
înnărăve <u>a</u> scă	în pre <u>a</u> jma loc. prep. (~ lui)			
înnăsc <u>u</u> t adj. m., pl. <i>înnăsc<u>u</u>ți; f. înnăsc<u>u</u>tă, pl. înnăsc<u>u</u>te</i>	în pregimă loc. adv.			
innebuni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înnebun <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înnebuneg; conj. prez. 3 să înnebune <u>a</u> scă	*în pre <u>a</u> jmă- loc. prep. (~i)			
înnebunjre (rar) s. f., gd. art. <i>înnebunjrii</i>	înrădăcin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înrădăcine <u>a</u> ză			
înnebunitor adj. m., pl. înnebunitori; f. sg. și pl.	înrădăcingre s. f., gd. art. înrădăcinării			
înnebunito <u>a</u> re	înrăi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrăigsc, imperf. 3 sg. înrăig: conj. prez. 3 să înrăigscă			
înnegre <u>a</u> lă (rar) (- <i>ne-grea-</i>) s. f., gd. art. <i>înnegr<u>e</u>lii;</i> pl.	înrăjre s. f., gd. art. înrăjrii			
înnegr <u>e</u> li	$\hat{n}r\check{a}m\underline{a}$ (a ~) vb., ind. prez. 3 $\hat{n}r\check{a}m\underline{a}z\check{a}$			
înnegr <u>i</u> (a ~) (- <i>ne-gri</i>) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. <i>înnegr<u>e</u>sc,</i>	înrăutăți (a ~) (-ră-u-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.			
imperf. 3 sg. înnegreg; conj. prez. 3 să înnegregscă	înrăutățesc, imperf. 3 sg. înrăutățea; conj. prez. 3 să			
înnegrire (-ne-gri-) s. f., gd. art. înnegririi	înrăutățe <u>a</u> scă			
înnegura (a ~) vb., ind. prez. 3 înnegurează 👘 homene	înrăutățire (-ră-u-) s. f., gd. art. înrăutățirii; pl.			
înnegur <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înnegur<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înnegur<u>ă</u>ri</i>	înrăutățiri			
linnemuri ¹ (a ~) (a imortaliza) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg.	înrâuri (a ~) (-râ-u-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrâuresc, imperf. 3 sg. înrâureg; conj. prez. 3 să înrâuregscă			
și 3 pl. înnemur <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. înnemure <u>a</u> ; conj. prez. 3 să înnemuregscă	înrâurire (-râ-u-) s. f., gd. art. înrâuririi; pl. înrâuriri			
finnemuri ² (a se ~) (reg.) (a se înrudi) vb. refl., ind. prez.	înregiment <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înregimente <u>a</u> ză			
3 sg. se înnemur <u>e</u> ște, imperf. 3 sg. se înnemure <u>g</u> ; conj.	inregimentare s. f., gd. art. inregimentarii daele and			
prez. 3 să se înnemure <u>a</u> scă	înregistra (a ~) vb., ind. prez. 3 înregistrează			
înnemur <u>i</u> re (rar) s. f., gd. art. <i>înnemur<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înnemur<u>i</u>ri</i>	înregistrare s. f., gd. art. înregistrării; pl. înregistrări			
înnisipa (a ~) vb., ind. prez. 3 înnisipează	înregistrator ¹ adj. m., pl. înregistratori; f. sg. și pl.			
înnobil <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înnobile<u>a</u>ză</i>	înregistratogre			
înnobilare s. f., gd. art înnohilării: pl. înnohilări	inregistrator ² e n nl inregistratogre			
BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic				

Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.46 (2025-08-16 03:12:49 UTC)

419

înrobi

 înrobi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înrob<u>e</u>sc, imperf. 3 sg. înrob<u>e</u>g; conj. prez. 3 să înrob<u>e</u><u>a</u>scă înrob<u>i</u>re s. f., gd. art. înrob<u>i</u>rii; pl. înrob<u>i</u>ri înrob<u>i</u>re adj. m., s. m., pl. înrobi<u>t</u><u>o</u>ri; f. sg. şi pl. 	 înscrie (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înscriu, 2 sg. înscrii, 3 sg. înscrie, 1 pl. înscriem, 2 pl. înscrieți, perf. s. 1 sg. înscrisgi, 1 pl. înscriserăm; conj. prez. să înscrie; ger. înscriind; part. înscris înscriere s. f., gd. art. înscrierii; pl. înscrieri 	
înrobito <u>a</u> re	înscrijs s. n., pl. înscrijsuri	
înrola (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înrole<u>a</u>ză</i>	în scr <u>i</u> s loc. adj., loc. adv.	
înrolare s. f., gd. art. înrolării; pl. înrolări	însemn s. n., pl. însemne aptie e data a constante de	
înroşi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înroşesc, imperf. 3 sg. înroşea; conj. prez. 3 să înroşească	!însemn <u>a</u> ¹ (a \sim) (a nota) vb., ind. prez. 3 însemne <u>a</u> ză	
înroșire s. f., gd. art. înroș <u>i</u> rii	lînsemn <u>a</u> ² (a reprezenta) vb., ind. prez. 3 înse <u>a</u> mnă	
!inroura (a se ~) (-ro-u-) vb. refl., ind. prez. 3 se	însemn <u>a</u> re s. f., gd. art. însemn <u>ă</u> rii; pl. însemn <u>ă</u> ri	
înroure <u>a</u> ză	însemnărică (fam.) s. f., gd. art. însemnăricii; pl.	
!inrudi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se inrudeste,	însemnărgle, art. însemnărglele	
imperf. 3 sg. se înrude <u>a</u> ; conj. prez. 3 să se înrude <u>a</u> scă	însemnăt <u>a</u> te s. f., gd. art. însemnăt <u>ă</u> ții	
înrudire s. f., gd. art. înrudirii; pl. înrudiri	însemnător (înv.) adj. m., pl. însemnători; f. sg. și pl.	
ĵnsă conjcț. (1) ârseau ou	însemnăto <u>a</u> re	
însăil <u>a</u> (-să-i-) vb., ind. prez. 3 însăile <u>a</u> ză	însenin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 însenine <u>a</u> ză însenin <u>a</u> re s. f., gd. art. însenin <u>ă</u> rii	
însăil <u>a</u> re (- <i>să-i-</i>) s. f., gd. art. <i>însăilării;</i> pl. <i>însăilări</i>	înser <u>a</u> (a ~) (a amurgi) vb., ind. prez. 3 însere <u>a</u> ză	
însăil <u>a</u> t (- <i>să-i-</i>) s. n.	înser <u>a</u> re (crepuscul) s. f., gd. art. înser <u>ă</u> rii; pl. înser <u>ă</u> ri	
însăilătură (-să-i-) s. f., gd. art. însăilăturii; pl. însăilături	lînserat s. n.	
<pre>!insama_a (a ~) (inv., reg.) vb., ind. prez. 3 însamă</pre>	înser <u>a</u> te (pe ~) loc. adv.	
\hat{n} sămânț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 \hat{n} sămânț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 \hat{n} sămânț <u>a</u> (a ~)	*înseria (a ~) (a așeza în serie) (-ri-a) vb., ind. prez. 3	
însămânț <u>a</u> re s. f., gd. art. însămânțării; pl. însămânț <u>ă</u> ri	înseriază, 1 pl. înseriem (-ri-em); conj. prez. 3 să	
însămânț <u>a</u> t s. n.	înseri <u>e</u> ze; ger. înseri <u>i</u> nd (-ri-ind)	
însănătoși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însănătoș <u>e</u> sc,	*înseriere (-ri-e-) s. f., gd. art. înserierii; pl. înserieri	
imperf. 3 sg. însănătoșe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să însănătoșe <u>a</u> scă	înseta (a \sim) vb., ind. prez. 3 <i>însete<u>a</u>ză</i>	
însănătoșire s. f., gd. art. însănătoșirii; pl. însănătoșiri	însetare s. f., gd. art. însetării însetoșa (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 3 însetoșează, 1	
î nsărcin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însărcine<u>a</u>ză</i>	pl. însetoș <u>a</u> (a) (niv., reg.) vo., niu. prez. 5 microș <u>a</u> (a)	
însărcin <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>însărcin<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>însărcin<u>ă</u>ri</i>	însetoș <u>a</u> re (înv., reg.) s. f., gd. art. <i>însetoș<u>ă</u>rii</i>	
lînsărcinat ¹ adj. m., pl. însărcinați; f. însărcinată, pl.	în sfârș <u>i</u> t loc. adv.	
însărcin <u>a</u> te	însiloz<u>a</u> (a ~) v b., ind. prez. 3 <i>însiloze<u>a</u>ză</i>	
însărcinat ² (~ cu afaceri) s. m., pl. însărcinați	î nsiloz<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>însiloz<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>însiloz<u>ă</u>ri</i>	
însăxăn <u>a</u> t (pop.) adj. m., pl. însăxăn <u>a</u> ți; f. însăxăn <u>a</u> tă, pl. însăxăngte	însingur<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>însingure<u>a</u>ză</i>	
însâmbr <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 însâmbre <u>a</u> ză	însingur <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>însingur<u>ă</u>rii</i>	
însângera (a ~) vb., ind. prez. 3 însângerează	lînsori (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se însorește,	
înscăun <u>a</u> (- <i>scă-u</i> -) vb., ind. prez. 3 <i>înscăun<u>a</u></i> (- <i>scă</i> -u-)	imperf. 3 sg. se însoreg; conj. prez. 3 să se însoregscă	
înscăun <u>a</u> re (-scă-u-) s. f., gd. art. înscăun <u>ă</u> rii; pl.	însorire s. f., gd. art. însoririi; pl. însoriri însoți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. însoț <u>i</u> sc, imperf. 3	
înscăun <u>ă</u> ri dat consta îme	sg. însoțea; conj. prez. 3 să însoțească	
înscena (a ~) vb., ind. prez. 3 înscenează	însoț <u>i</u> re s. f., gd. art. însoț <u>i</u> rii; pl. însoț <u>i</u> ri	
înscen <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>înscenării;</i> pl. <i>înscenări</i>	însoț <u>i</u> t s. n.	
in schimb loc. adv.	însoțit <u>o</u> r adj. m., s. m., pl. <i>însoțit<u>o</u>ri;</i> adj. f., s. f. sg. și pl.	
*în schimbu- loc. prep. (~i)	însoțito <u>a</u> re	
în sch <u>i</u> mbul loc. prep. (~ <i>lui</i>)	înspăimânt<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înspăim<u>â</u>ntă</i>	
înscorțoșa (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înscorțoșează, 1 pl.	înspăimânt<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înspăimânt<u>ă</u>rii</i>	
înscorțoș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înscorțoș <u>e</u> ze; ger. înscorțoș <u>â</u> nd	înspăimântător adj. m., pl. înspăimântători; f. sg. și pl.	
BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic		

înspica (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspică însuți¹ adj. pr. m. (tu, ție, pe tine ~); f. însăți (tu, pe tine ~), g.-d. înseți (a fetei tale ~, ție ~) înspicare (pop.) s. f., g.-d. art. înspicării; pl. înspicări însuți² (înv.) pr. m.; f. însăți, g.-d. înseți înspita (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înspitează înșela (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșel, 3 înșală; coni. prez. înspițare (pop.) s. f., g.-d. art. înspițării; pl. înspițări 3 să însele înspre prep. înșelare s. f., g.-d. art. înșelării înspuma (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumează înșelăciune s. f., g.-d. art. înșelăciunii; pl. înșelăciuni înspumare s. f., g.-d. art. înspumării înşelător adj. m., pl. înșelători; f. sg. și pl. înșelătoare înspumega (a ~) vb., ind. prez. 3 înspumegă înselătorie s. f., art. înselătoria, g.-d. art. înselătoriei; pl. lînstăpâni (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se înșelătorii, art. înșelătoriile înstăpânește, imperf. 3 sg. se înstăpâneg; conj. prez. 3 să înșeptit adi. m., pl. înșeptiți; f. înșeptiță, pl. înșeptite se înstăpânească înșesit adj. m., pl. înșesiți; f. înșesită, pl. înșesite înstări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înstăresc, imperf. 3 sg. înstărea; conj. prez. 3 să înstărească înșeua (a ~) (-ua) vb., ind. prez. 3 înșeuează (-uea-), 1 pl. înșeuăm (-uăm); conj. prez. 3 să înșeugze; ger. înșeuând înstela (a ~) vb., ind. prez. 3 înstelează (-uând) înstrăina (a ~) (-stră-i-) vb., ind. prez. 3 înstrăinează înșfăca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înșfac, 2 sg. înșfaci, 3 înstrăinare (-stră-i-) s. f., g.-d. art. înstrăinării înșfacă, 1 pl. înșfăcăm; conj. prez. 3 să înșface înstrăinat (-stră-i-) s. n. înșfăcare s. f., g.-d. art. înșfăcării instruna (a ~) vb., ind. prez. 3 înstrună/înstrunează înșine¹ adj. pr. m. (noi, nouă, pe noi ~); f. însene (noi, nouă, insufleți (a ~) (-su-fle-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. pe noi ~) însuflețesc, imperf. 3 sg. însuflețea; conj. prez. 3 să înșine² (înv.) pr. m.; f. *însene* însuflețe<u>a</u>scă înșira (a ~) vb., ind. prez. 3 înșiră insuflețire (-su-fle-) s. f., g.-d. art. însuflețirii; pl. înșirare s. f., g.-d. art. înșirării; pl. înșirări însufletiri înșirui (a ~) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. înșirui, 3 înșiruie, însuflețitor (-su-fle-) adj. m., pl. însuflețitori; f. sg. și pl. imperf. 3 sg. înșiruia; conj. prez. 3 să înșiruie însuflețito<u>a</u>re înșiruire s. f., g.-d. art. înșiruirii; pl. înșiruiri însul (în într-~, dintr-~, printr ~) pr. m., pl. înșii; f. însa, pl. însele **înșiși¹** adi. pr. m. (ei, lor, pe ei ~); f. <u>î</u>nseși/<u>î</u>nsele (ele, lor, pe ele ~) însuma (a ~) vb., ind. prez. 3 însumează înșiși¹ (înv.) pr. m.; f. înseși/însele însumare s. f., g.-d. art. însumării; pl. însumări înșivă adj. pr. m. (voi, vouă, pe voi ~); f. însevă (voi, vouă, insumi¹ adj. pr. m. (eu, mie, pe mine ~); f. însămi (eu, pe pe voi ~) mine ~), g.-d. însemi (a fetei mele ~, mie ~) 19、14、11、15%的投资结构出现。 2011/11 însivă (înv.) pr. m.; f. însevă însumi² (înv.) pr. m.; f. însămi, g.-d. însemi înșomoltoci (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însura (a ~) vb., ind. prez. 1 însor, 3 însoară, 1 pl. însurăm înșomoltocesc, imperf. 3 sg. înșomoltocea; conj. prez. 3 să însurare (înv.) s. f., g.-d. art. însurării; pl. însurări însomoltocească insurat s. n. înștiința (a ~) (-ști-in-) vb., ind. prez. 3 înștiințează însurăciune (înv.) s. f., g.-d. art. însurăciunii; pl. înștiințare (-ști-in-) s. f., g.-d. art. înștiințării; pl. însurăci<u>u</u>ni înștiințări 9792.... însurătoare s. f., g.-d. art. însurătorii; pl. însurători înşuruba (a ~) vb., ind. prez. 3 înşurubează însurățel s. m., pl. însurăței, art. însurățeii înșurubare s. f., g.-d. art. înșurubării; pl. înșurubări insuși¹ adj. pr. m. (el, lui, pe el ~); f. însăși (ea, pe ea ~), întări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întăresc, imperf. 3 g.-d. înseși (a fetei ei ~, ei ~) sg. întărea; conj. prez. 3 să întărească însuși² (înv.) pr. m.; f. însăși, g.-d. înseși întărire s. f., g.-d. art. întăririi; pl. întăriri insusi³ (a-și ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. își însușește, întăritor adj. m., pl. întăritori; f. sg. și pl. întăritoare imperf. 3 sg. își însușea; conj. prez. 3 să-și însușească; întăritură s. f., g.-d. art. întăriturii; pl. întărituri ger. însușindu-și întărâta (a ~) vb., ind. prez. 3 întărâtă însușire s. f., g.-d. art. însușirii; pl. însușiri 3.32.25 întărâtare s. f., g.-d. art. întărâtării; pl. întărâtări însuti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. însutesc, imperf. întărnița (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întărnițează 3 sg. însutea; conj. prez. 3 să însutească lîntâi1 adv. *insutit adj. m., pl. însutiți; f. însutită, pl. însutite

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

1.

ないの時間の

Contraction of the second

!înt <u>â</u> i ² num. m. (pr <u>e</u> miul ~/I), art. înt <u>â</u> iul (~ premiu), pl.	întins s. n., pl. întinsuri
înt <u>â</u> i, art. înt <u>â</u> ii; f. înt <u>â</u> i/înt <u>â</u> ia (clasa/clasei ~), art. înt <u>â</u> ia	întinsoare (înv., reg.) s. f., gd. art. întinsorii; pl. întinsori
(~ clasă), gd. înt <u>â</u> ii (~ clase), pl. înt <u>â</u> i, art. înt <u>â</u> ile, gd.	întinzător s. n., pl. întinzătoare
pl. m. și f. <i>întâilor</i> !înt<u>â</u>ia d<u>a</u>tă/înt<u>â</u>ia o<u>a</u>ră//(pop.) înt<u>â</u>iași d<u>a</u>tă loc. adv.	întipări (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. întipăr <u>e</u> ște, imperf. 3 sg.
întâjari (non) adi f	întipăre <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întipăre <u>a</u> scă
A 1A1 1 1 1 1 A 1A1 1 1 A	întipărire s. f., gd. art. <i>întipăririi;</i> pl. <i>întipări</i> ri
anestrene of a doub forthingstil	întoarce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întorc, 1 pl.
intâlni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întâlnesc, imperf. 3 sg. întâlneg: conj. prez. 3 să întâlnescă	înto <u>a</u> rcem, perf. s. 1 sg. întors <u>e</u> i, 1 pl. înto <u>a</u> rserăm; part. înt <u>o</u> rs
întâln <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>întâln<u>i</u>rii;</i> pl. <i>întâln<u>i</u>ri</i>	întoarcere s. f., gd. art. întoarcerii; pl. întoarceri
întâlniş (pop.) s. n., pl. întâlnişuri	înt <u>o</u> cmai adv.
întâlnit <u>u</u> ră (pop.) s. f., gd. art. întâlnit <u>u</u> rii; pl. întâlnit <u>u</u> ri	întocmi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întocmesc,
întâmpin <u>a</u> (a~) vb., ind. prez. 3 întâmpină	imperf. 3 sg. întocme <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întocme <u>a</u> scă
întâmpin <u>a</u> re s. f., gd. art. întâmpin <u>ă</u> rii; pl. întâmpin <u>ă</u> ri	întocmire s. f., gd. art. întocmirii; pl. întocmiri
lîntâmpla (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se întâmplă	întomna (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 sg. întomnează
întâmplare s. f., gd. art. întâmplării; pl. întâmplări	intomnare (rar) s. f., gd. art. intomnării; pl. intomnări intorcător s. n., pl. intorcătoare
întâmplător adj. m., pl. întâmplători; f. sg. și pl.	morenen of the providence of t
întâmplăto <u>a</u> re	înt <u>o</u> rs s. n.
întârzig (a ~) (-zi-a) vb., ind. prez. 1 și 2 sg. întârzii, 3	întorsătură s. f., gd. art. întorsăturii; pl. întorsături
înt <u>â</u> rzie (-zi-e), 1 pl. întârziem; ger. întârziind (-zi-ind);	întorsură (rar) s. f., gd. art. întorsurii; pl. întorsuri
conj. prez. 3 să înt <u>â</u> rzie	!întorsurean adj. m., s. m., pl. întorsureni; adj. f. întorsureană, pl. întorsurene
întârziere (-zi-e-) s. f., gd. art. întârzierii; pl. întârzieri	*întorsureancă s. f., gd. art. întorsurencei; pl.
întemei <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. întemei <u>e</u> z, 3 întemei <u>a</u> ză, 1 pl. întemei <u>e</u> m; conj. prez. 3 să întemei <u>e</u> ze; ger.	întorsur <u>e</u> nce
întemeind	întortochea (a ~) vb., ind. prez. 3 întortochează; conj.
întemei<u>e</u>re s. f., gd. art. <i>întemei<u>e</u>rii</i>	prez. 3 să întortocheze; ger. întortochind
întemeietoare s. f., gd. art. întemeietoarei; pl.	întortochere s. f., gd. art. întortocherii; pl. întortocheri
întemeieto <u>a</u> re	întortochetură s. f., gd. art. întortocheturii; pl.
întemeietor s. m., pl. întemeietori	întortochet <u>u</u> ri
întemniț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întemnițe <u>a</u> ză	întotdea <u>u</u> na/totdea <u>u</u> na adv.
întemniț <u>a</u> re s. f., gd. art. întemnițării; pl. întemniț <u>ă</u> ri	întovărăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întovărășesc,
înteți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întețesc, imperf. 3	imperf. 3 sg. întovărășea; conj. prez. 3 să întovărășească
sg. întețe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întețe <u>a</u> scă	întovărășire s. f., gd. art. întovărășirii; pl. întovărășiri
întețire s. f., gd. art. întețirii	într-ac <u>o</u> lo prep. + adv.
în timp ce loc. conjcț. întin <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întine <u>a</u> ză	î ntr-adevăr/(pop.) în adevăr loc. adv.
<pre>întin<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întine<u>a</u>ză întin<u>a</u>re s. f., gd. art. întin<u>ă</u>rii</pre>	într-adins loc. adv.
intinde ($\mathbf{a} \sim$) (a trage) vb., ind. prez. 1 sg. si 3 pl. <i>înt<u>i</u>nd</i> ,	într-aiurea (pop.) loc. adv.
1 pl. întindem, perf. s. 1 sg. întins <u>e</u> i, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întindă; ger. întinz <u>î</u> nd; part. întins	<pre>!întrajutora (a se ~) (în-tra-) vb. refl., ind. prez. 3 & întrajutorează</pre>
întindere s. f., gd. art. întinderii; (suprafețe) pl. întinderi	lîntrajutor<u>a</u>re (în-tra-) s. f., gd. art. întrajutor<u>ă</u>rii
întineri (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întiner <u>e</u> sc,	într-al (a, ai, <u>a</u> le) prep. + art.
imperf. 3 sg. întinerea; conj. prez. 3 să întinerească	într-<u>a</u>ltul (<u>a</u>lta, <u>a</u>lții, <u>a</u>ltele) prep. + pr.
întinerire s. f., gd. art. întineririi	!întraripa (a ~) (înv., pop.) (în-tra-) vb., ind. prez. 3
întineritor adj. m., pl. întineritori; f. sg. și pl. întineritoare	întraripe <u>a</u> ză !întrarm <u>a</u> (a ~) (înv., pop.) (în-trar-) vb., ind. prez. 3
întinge (a ~) (a muia) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	
înting, 1 pl. întingem, perf. s. 1 sg. întinsei, 1 pl. întinserăm; conj. prez. 3 să întingă; ger. întingând; part.	Entre essence los odre unité d'autorité a
intinseram; conj. prez. 5 sa int <u>i</u> nga; ger. intin <u>ga</u> na; part. întins	într-atât prep. + adv.
····	

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

<pre>intrauri (inv., pop.) (in-tra-u-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. intrauresc, imperf. 3 sg. intraureg; conj. prez. 3 să intrauregscă</pre>
1. 新生活的 1. 新生活的 1. 新生活的 化乙酰氨酸酸酸酸氢钠
intre prep.
intreba (a ~) vb., ind. prez. 3 întreabă
întrebare s. f., gd. art. întrebării; pl. întrebări
întrebăt <u>o</u> r adj. m., pl. întrebăt <u>o</u> ri; f. sg. și pl. întrebăto <u>a</u> re întrebuinț <u>a</u> (a ~) (-bu-in-) vb., ind. prez. 3 întrebuințe <u>a</u> ză
întrebuinț <u>a</u> re (-bu-in-) s. f., gd. art. întrebuinț <u>ă</u> rii; pl. întrebuinț <u>ă</u> ri
într <u>e</u> ce (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. într <u>e</u> c, 1 pl. într <u>e</u> cem; conj. prez. 3 să într <u>e</u> <u>a</u> că; part. întrec <u>u</u> t
intrecere s. f., gd. art. întrecerii; pl. întreceri
lintrocut c n
intrecute (pe ~) loc. adv.
întredeschide vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întredeschid, 2 sg. întredeschizi, 1 pl. întredeschidem, imperf. 3 sg. întredeschidea, perf. s. 1 sg. întredeschisei, 1 pl. întredeschiserăm; conj. prez. 3 să întredeschidă; ger. întredeschizând; part. întredeschis
întredeschidere s. f., gd. art. <i>întredeschiderii;</i> pl. <i>întredeschideri</i>
intredeschizătură s. f., gd. art. întredeschizăturii; pl. întredeschizături
întrefier (-fier) s. n., pl. întrefieruri
întreg adj. m., f. întreggă, gd. art. întregii; pl. m. și f. întregi
întregi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întregesc, imperf. 3 sg. întregea; conj. prez. 3 să întregească
<pre>intregime s. f., gd. art. întregimii; (ansambluri) pl. întregimi</pre>
întreg <u>i</u> re s. f., gd. art. întreg <u>i</u> rii; pl. întreg <u>i</u> ri
întregit <u>o</u> r adj. m., pl. <i>întregit<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>întregito<u>a</u>re</i>
lintreg-întregulet (pop.) adj. m., pl. întregi-întreguleți; f. întreggă-întreguliță, pl. întregi-întregulițe
întreguț (pop.) adj. m., pl. întreguți; f. întreguță, pl. întreguțe
întrei (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrei <u>e</u> sc, imperf. 3 sg. întrei <u>a</u> ; conj. prez. 3 să întrei <u>a</u> scă
*întreit adj. m., pl. întreiți; f. întreită, f. întreite
întrema (a ~) vb., ind. prez. 3 întremează
întremare s. f., gd. art. întremării
întremător adj. m., pl. întremători; f. sg. și pl. întremăto <u>a</u> re
întreol <u>a</u> ltă [pron. <i>tre-o</i> în tempo lent/ <i>trĕo</i> în tempo rapid] (- <i>tre-o-</i>) (pop.) adv.
<pre>intrepătrunde (a se ~) (-pā-trun-) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se întrepătrunde, imperf. 3 sg. se întrepătrundea, perf. s. 3 sg. se întrepătrunse; conj. prez. 3 să se întrepătrundă; ger. întrepătrunzându-se; part. întrepătruns milificăță</pre>

întrepătr <u>u</u> ndere	(-pă-trun-)	s.	f.,	gd.	art.
întrepătr <u>u</u> nderii;	pl. întrepătr <u>u</u> na	leri			

- întreprinde (a ~) (-tre-prin-) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întreprind, 1 pl. întreprindem, 2 pl. întreprindeți, imperf. 3 sg. întreprindea, perf. s. 3 sg. întreprinse, 1 pl. întreprinserăm; conj. prez. 3 să întreprindă; ger. întreprinzând; part. întreprins
- întreprindere (-tre-prin-) s. f., g.-d. art. întreprinderii; pl. întreprinderi
- întreprinzător (-tre-prin-) adj. m., s. m., pl. întreprinzători; adj. f., s. f. sg. şi pl. întreprinzătoare
- întrerupător¹ adj. m., pl. întrerupători; f. sg. și pl. întrerupătoare

intrerupăt<u>o</u>r² s. n., pl. *întrerupăto<u>a</u>re de selectori* de selectori

- întrerupe (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrerup, perf. s. 1 sg întrerupsei, 1 pl. întrerupserăm; part. întrerupt
- intrerupere s. f., g.-d. art. întreruperii; pl. întreruperi

Intretăia (a se ~) vb. refl., ind. prez. 1 sg. mā întretai, 2 sg. te întretai, 3 se întretaie, 1 pl. ne întretăiem, 2 pl. vă întretăiați; conj. prez. 3 să se întretaie; ger. întretăindu-se; part. întretăiat

întretăi<u>e</u>re s. f., g.-d. art. *întretăi<u>e</u>rii;* pl. *întretăieri*

între timp loc. adv.

- întreţese (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întreţes, 3 sg. întreţese, 1 pl. întreţesem, perf. s. 1 sg întreţesui; conj. prez. 3 să întreţegsă; part. întreţesut
- întreține (a ~) ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrețin, 2 sg. întreții, 1 pl. întreținem, 2 pl. întrețineți; conj. prez. 3 să întrețină; ger. întreținând; part. întrețin<u>u</u>t
- întreținere s. f., g.-d. art. întreținerii; pl. întrețineri

întrețin<u>u</u>t s. m., pl. *întrețin<u>u</u>ți*

întreținută s. f., g.-d art întreținutei; pl. întreținute

întrevedea (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întrevăd, 2 sg. întrevezi, 1 pl. întrevedem, 2 pl. întrevedeți; conj. prez. 3 să întrevadă; ger. întrevăzând; part. întrevăzut

- intrevedere s. f., g.-d. art. întrevederii; pl. întrevederi
- întrezări (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. întrezăresc, imperf. 3 sg. întrezăreg; conj. prez. 3 să întrezărească

î**ntrist<u>a</u> (a ~)** vb., ind. prez. 3 întriste<u>a</u>ză

intristare s. f., g.-d. art. întristării; pl. întristări

î**ntristăto**r adj. m., pl. î*ntristăt<u>o</u>ri;* f. sg. și pl. î*ntristăto<u>a</u>re* î**ntr-o** prep. + art./adj. pr./num.

- introieni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. întroienesc, imperf. 3 sg. întroieneg; conj. prez. 3 să întroienegscă
- întroienire s. f., g.-d. art. întroienirii; pl. întroieniri
- întroloca/intruloca (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 întroloacă/ întruloacă
- întroloc<u>a</u>re/întruloc<u>a</u>re (reg.) s. f., g.-d. art. întroloc<u>ă</u>rii/ întruloc<u>ă</u>rii
- ntron<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 *întrone<u>a</u>ză 👘 👘 secure*tea

ntru prep. 👘 andra 2000 dae 2003 die 2003 die engeleh

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

întrucât

5

întruc<u>â</u>t (deoarece) conjc ţ. (a lipsit ~ era bolnav)	înțepăt <u>o</u> r adj. m., pl. <i>înțepăt<u>o</u>ri;</i> f. sg. și pl. <i>înțepăto<u>a</u>re</i>			
întru cât (în ce măsură) prep. + adv. (nu văd ~ ideea ta ar	înțepăt<u>u</u>ră s. f., gd. art. <i>înțepăt<u>u</u>rii;</i> pl. <i>înțepăt<u>u</u>ri</i>			
fi mai bună)	înțepene <u>a</u> lă s. f., gd. art. <i>înțepen<u>e</u>lii</i>			
întru câtv <u>a</u> loc. adv.	înțepeni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțepenesc,			
întruchip<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>întruchipe<u>a</u>ză</i>	imperf. 3 sg. înțepenea; conj. prez. 3 să înțepenească			
întruchip<u>a</u>re s. f., gd art. <i>întruchip<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>întruchip<u>ă</u>ri</i>	înțepenire s. f., gd. art. înțepenirii			
întruloc <u>a</u> v. întroloc <u>a</u>	înțepos (rar) adj. m., pl. înțepoși; f. înțepoasă, pl. înțepoase			
întrulocare v. întrolocare	înțepușa (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înțepușează, 1 pl.			
<u>într-un prep. + art./adj. pr./num.</u>	înțepuș <u>ă</u> m; conj. prez. 3 să înțepuș <u>e</u> ze; ger. înțepuș <u>â</u> nd			
lîntruna (mereu) (în-tru-) adv. (vorbește ~)	înțesa (a ~) vb., ind. prez. 3 înțeasă; conj. prez. 3 să înțese			
într-цпа (în una) prep. + num./pr. (~ singură, ~ din zile)	î nțes<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înțes<u>ă</u>rii;</i> pl. <i>înțes<u>ă</u>ri</i>			
lîntruni (a ~) (în-tru-) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl.	înțigla (a ~) (pop.) (-ți-gla) vb., ind. prez. 3 înțiglează			
întrunesc, imperf. 3 sg. întrunea; conj. prez. 3 să	înțin<u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 <i>înține<u>a</u>ză</i>			
întrune <u>a</u> scă	înțoli (a ~) (fam.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțolesc,			
întrunire s. f., gd. art. întrunirii; pl. întruniri	imperf. 3 sg. înțole <u>a;</u> conj. prez. 3 să înțole <u>a</u> scă			
întrup <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 întrupe <u>a</u> ză	î nțoțon<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 înțoțone <u>a</u> ză			
întrup <u>a</u> re s. f., gd. art. întrup <u>ă</u> rii; pl. întrup <u>ă</u> ri	în <u>u</u> rma loc. prep. (~ <i>lui</i> , ~- <i>i</i>)			
întru totul loc. adv.	*în <u>u</u> rmă- loc. prep. (~ <i>i</i>)			
întunec <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 înt <u>u</u> necă	în van loc. adv.			
întunecare s. f., gd. art. întunecării; pl. întunecări	învălătuci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălătucesc,			
întunecime s. f., gd. art. întunecimii; pl. întunecimi	imperf. 3 sg. învălătuce <u>a</u> ; conj. prez. 3 să învălătuce <u>a</u> scă			
întunecos adj. m., pl. întunecoși; f. întunecoasă, pl.	învălătuc <u>i</u> re s. f., gd. art. învălătuc <u>i</u> rii; pl. învălătuc <u>i</u> ri			
întunecoase	învălmăș<u>a</u>g s. n., pl. <i>învălmăș<u>a</u>guri</i>			
întun <u>e</u> ric s. n.	învălmășeală s. f., gd. art. învălmășelii; pl. învălmășeli			
înturn <u>a</u> (a ~) (reg.) vb., ind. prez. 3 înto <u>a</u> rnă	învălmăși (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învălmășesc,			
înturn <u>a</u> re (reg.) s. f., gd. art. înturn <u>ă</u> rii	imperf. 3 sg. învălmășe <u>a</u> ; conj. prez. 3 să învălmășe <u>a</u> scă			
înturn <u>a</u> t (reg.) s. n.	învălmăș<u>i</u>re s. f., gd. art. învălmăș <u>i</u> rii; pl. învălmăș <u>i</u> ri			
înțărca (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. înțarc, 2 sg. înțarci, 3 înțarcă, 1 pl. înțărcăm; conj. prez. 3 să înțarce	învălui (a ~) vb., ind. prez. 1 şi 2 sg. învălui, 3 învăluie, imperf. 3 sg. învăluia, conj. prez. 1 şi 2 sg. să învălui			
înțărc <u>a</u> re s. f., gd. art. înțărc <u>ă</u> rii	învălui <u>a</u> lă (înv.) s. f., gd. art. <i>învălui<u>e</u>lii;</i> pl. <i>învălui<u>e</u>li</i>			
înțărc <u>a</u> t s. n.	învălu <u>i</u> re s. f., gd. art. <i>învălu<u>i</u>rii;</i> pl. <i>învălu<u>i</u>ri</i>			
î nțărcăto<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>înțărcăt<u>o</u>rii;</i> pl. <i>înțărcăt<u>o</u>ri</i>	învăluitor (-lu-i-) adj. m., pl. învăluitori; f. sg. și pl.			
înțărcui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțărcuiesc,	învăluito <u>a</u> re			
imperf. 3 sg. înțărcui <u>a;</u> conj. prez. 3 să înțărcui <u>a</u> scă	învălur<u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>învălure<u>a</u>ză</i>			
înțelegător adj. m., pl. înțelegători; f. sg. și pl. înțelegătoare	învălur <u>a</u> re s. f., gd. art. învălur <u>ă</u> rii; pl. învălur <u>ă</u> ri			
înțelege (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțeleg, 1 pl. înțelegem, perf. s. 1 sg. înțelesei, 1 pl. înțeleserăm; part. înțeles	învăpăia (a ~) vb., ind. prez. 3 învăpăiază, 1 pl. învăpăiam; conj. prez. 3 să învăpăiaze; ger. învăpăind învăpăiere s. f., gd. art. învăpăierii; pl. învăpăieri			
înțel<u>eg</u>ere s. f., gd. art. <i>înțel<u>e</u>gerii;</i> pl. <i>înțel<u>e</u>geri</i>	învăț s. n.			
înțeleni (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înțelen <u>e</u> sc,	învăț <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înv<u>a</u>ță</i>			
imperf. 3 sg. <i>înțelene<u>a</u>;</i> conj. prez. 3 <i>să înțelene<u>a</u>scă</i>	învăț <u>a</u> re s. f., gd. art. <i>învățării;</i> pl. <i>învăț<u>ă</u>ri</i>			
înțelenire s. f., gd. art. <i>înțelen<u>i</u>rii;</i> pl. <i>înțelen<u>i</u>ri</i>	*învăț <u>a</u> t ¹ s. m., pl. <i>învăț<u>a</u>ți</i>			
înțelepci <u>u</u> ne s. f., gd. art. <i>înțelepci<u>u</u>nii</i>	învăț<u>a</u>t² s. n.			
înțelept adj. m., pl. <i>înțelepți; f. înțele<u>a</u>ptă,</i> pl. <i>înțel<u>e</u>pte</i>	învățăc<u>e</u>l s. m., pl. <i>învățăc<u>e</u>i,</i> art. <i>învățăc<u>e</u>ii</i>			
înțelepț <u>e</u> ște (rar) adv. <u>An antinan de data a secon</u>	învățăm <u>â</u> nt s. n., (precepte, învățături) pl. î <i>nvățăm<u>i</u>nt</i> e			
înțel <u>e</u> s s. n., pl. <i>înțel<u>e</u>suri</i>	învățăto<u>a</u>re s. f., gd. art. <i>învățăto<u>a</u>rei;</i> pl. <i>învățăto<u>a</u>re</i>			
înțep <u>a</u> (a ~) vb., ind. prez. 3 <i>înțe<u>a</u>pă;</i> conj. prez. 3 să înț <u>e</u> pe	învățăt <u>o</u> r s. m., pl. <i>învățăt<u>o</u>ri</i>			
înțepare s. f., gd. art. înțepării; pl. înțepări and una	învățătorime s. f., gd. art. învățătorimii			
-				

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

- învățătură s. f., g.-d. art. învățăturii; (principii, povețe) pl. învățăt<u>u</u>ri
- învâlvora (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învâlvorează
- învârsta (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 învârstează
- învârstare (pop.) s. f., g.-d. art. învârstării; pl. învârstări
- învârteală s. f., g.-d. art. învârtelii; pl. învârteli : 100000
- învârtecuş (rar) s. n., pl. învârtecuşuri
- învârteji (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârtejesc, imperf. 3 sg. învârtejea; conj. prez. 3 să învârtejească
- învârtejire s. f., g.-d. art. învârtejirii; pl. învârtejiri
- 'invârti (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învârt/învârtesc, imperf. 3 sg. învârtea; conj. prez. 3 să învârtă/să învârtească
- învârtire s. f., g.-d. art. învârtirii; pl. învârtiri
- învârtit¹ adj. m., s. m., pl. învârtiți; adj. f., s. f. învârtiță, pl. învârtite
- învârtit² s. n.
- învârtitor adj. m., pl. învârtitori; f. sg. și pl. învârtitoare
- învârtitură s. f., g.-d. art. învârtiturii; pl. învârtituri
- învârtoșa (a ~) vb., ind. prez. 3 învârtoșează, 1 pl. învârtoşăm; conj. prez. 3 să învârtoșeze; ger. învârtoșând
- învârtoșare s. f., g.-d. art. învârtoșării; pl. învârtoșări
- linvechi (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 sg. se învechește, imperf. 3 sg. se învecheg; conj. prez. 3 să se învechegscă
- învechire s. f., g.-d. art. învechirii
- linvecing (a se ~) vb. refl., ind. prez. 3 se învecinegză
- învecinare s. f., g.-d. art. învecinării
- înveder<u>a</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 *învederează*
- învederat (vizibil, evident) (rar) adj. m., pl. învederați; f. învederată, pl. învederate
- inveli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. invelesc, imperf. 3 sg. învelea; conj. prez. 3 să învelească
- învelire s. f., g.-d. art. învelirii; pl. înveliri
- înveliş s. n., pl. învelişuri
- învelit s. n.
- învelitoare s. f., g.-d. art. învelitorii; pl. învelitori
- învenina (a ~) vb., ind. prez. 3 înveninează
- înveninare s. f., g.-d. art. înveninării; pl. înveninări
- înverșuna (a ~) vb., ind. prez. 3 înverșunează
- înverşunare s. f., g.-d. art. înverşunării; pl. înverşunări
- inverzi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înverzesc, imperf. 3 sg. înverzea; conj. prez. 3 să înverzească
- înverzire s. f., g.-d. art. înverzirii
- înverzitor adj. m., pl. înverzitori; f. sg. și pl. înverzitoare
- înveseli (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveselesc, imperf. 3 sg. înveselea; conj. prez. 3 să înveselească
- înveselire s. f., g.-d. art. înveselirii; pl. înveseliri
- inveselitor adj. m. pl. inveselitori: f. so. si pl. inveselitoare

învesti (a ~) (a acorda oficial un drept) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învestesc, imperf. 3 sg. învestea; conj. prez. 3 să învestească

învestire (acțiunea de a învesti) s. f., g.-d. art. învestirii; pl. învestiri - 25 contra 5 The End of States

- învestitură s. f., g.-d. art. învestiturii; pl. învestituri
- înveşmânta (a ~) vb., ind. prez. 3 înveşmântează/înveşmântă
- învesmântare s. f., g.-d. art. învesmântării; pl. învesmântări
- înveşnici (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înveșnicesc, imperf. 3 sg. înveșnicea; conj. prez. 3 să învesnice<u>a</u>scă
- înveşte (a ~) (înv., reg.) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învesc, 2 sg. învești, perf. s. 1 sg. învăscui; conj. prez. 3 să învească; part. învăscut
- !învia (a ~) (-vi-a) vb., ind. prez. 1 sg. învii/înviez, 2 învii/înviezi, 3 învie/înviază, 1 pl. înviem (-vi-em); conj. prez. 3 să învie/învieze; ger. înviind (-vi-ind)
- înviere (-vi-e-) s. f., g.-d. art. învierii
- !Învi<u>e</u>rea (sărbătoare) s. propriu f., g.-d. Învi<u>e</u>rii
- învietor (rar) (-vi-e-) adj. m., pl. învietori; f. sg. și pl. învietoare
- învifora (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înviforează
- învineți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinețesc, imperf. 3 sg. învinețea; conj. prez. 3 să învinețească
- învinețire s. f., g.-d. art. învinețirii; pl. învinețiri
- învingător adj. m., s. m., pl. învingători; adj. f., s. f. sg. și pl. învingăto<u>a</u>re
- învinge (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înving, 1 pl. învingem, perf. s. 1 sg. învinsei, 1 pl. învinserăm; part. învins
- învingere s. f., g.-d. art. învingerii; pl. învingeri
- învinovăți (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinovățesc, imperf. 3 sg. învinovățea; conj. prez. 3 să învinovățească
- învinovățire s. f., g.-d. art. învinovățirii; pl. învinovățiri
- învinui (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învinuiesc, imperf. 3 sg. învinuia; conj. prez. 3 să învinuiască
- învinuire s. f., g.-d. art. învinuirii; pl. învinuiri
- înviora (a ~) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 înviorează
- înviorare (-vi-o-) s. f., g.-d. art. înviorării; pl. înviorări
- înviorător (-vi-o-) adj. m., pl. înviorători; f. sg. și pl. înviorătoare
- învioșa (a ~) (reg.) (-vi-o-) vb., ind. prez. 3 învioșează, 1 pl. învioșăm; conj. prez. 3 să învioșeze; ger. învioșând
- învioșare (reg.) (-vi-o-) s. f., g.-d. art. învioșării; pl. învioș<u>ă</u>ri
- învoi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoiesc, imperf. 3 sg. învoia; conj. prez. 3 să învoiască

învoială s f o -d art învoielii; pl. învoieli

BDD-B446-19 © 2005 Univers Enciclopedic

învoinici

- învoinic<u>i</u> (a ~) (rar) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. învoinicesc, imperf. 3 sg. învoinice<u>a</u>; conj. prez. 3 să învoinice<u>a</u>scă
- învoire s. f., g.-d. art. învoirii; pl. învoiri

învolbura (a ~) vb., ind. prez. 3 învolburează/învolbură

învolburare s. f., g.-d. art. învolburării; pl. învolburări

învolt (rar) adj. m., pl. învolți; f. învoaltă, pl. învoalte

învolta (a ~) (rar) vb., ind. prez. 3 învoltează

învrăjbi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învrăjbesc, imperf. 3 sg. învrăjbeg; conj. prez. 3 să învrăjbegscă

învrăjbire s. f., g.-d. art. învrăjbirii; pl. învrăjbiri

- învrăjbitor adj. m., s. m., pl. învrăjbitori; adj. f., s. f. sg. şi pl. învrăjbitoare
- învrăjmăşi (a ~) (înv.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. învrăjmăşesc, imperf. 3 sg. învrăjmăşea; conj. prez. 3 să învrăjmăşească

învrednici (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. învredniceste, imperf. 3 sg. învredniceg; conj. prez. 3 să învrednicegscă

化物理试验的现在分词

în vreme ce loc. conjcţ.

în zadar loc. adv.

înzăbăla (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 3 înzăbălează

înzăpezi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. și 3 pl. înzăpezesc, imperf. 3 sg. înzăpezeg; conj. prez. 3 să înzăpezegscă înzăpezire s. f., g.-d. art. înzăpezirii

înzăuat adj. m., pl. înzăuați; f. înzăuată, pl. înzăuate

înzdrăveni (a ~) vb., ind. prez. 3 sg. înzdrăvenegsie, imperf. 3 sg. înzdrăveneg; conj. prez. 3 să înzdrăvenegsia

înzdrăvenire s. f., g.-d. art. înzdrăvenirii

înzeci (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înzecesc, imperf. 3 sg. înzeceg; conj. prez. 3 să înzecegscă

înzecire s. f., g.-d. art. înzecirii

*înzecit adj. m., pl. înzeciți; f. înzecită, pl. înzecite

înzestra (a ~) vb., ind. prez. 3 înzestrează

înzestrare s. f., g.-d. art. înzestrării; pl. înzestrări

- înzidi (a ~) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înzidesc, imperf. 3 sg. înzideg; conj. prez. 3 să înzidegscă
- înzidire s. f., g.-d. art. înzidirii; pl. înzidiri

înzili (a ~) (pop.) vb., ind. prez. 1 sg. şi 3 pl. înziles, imperf. 3 sg. înzileg; conj. prez. 3 să înzilegscă

înzorzona (a ~) vb., ind. prez. 3 înzorzonează

înzorzon<u>a</u>re s. f., g.-d. art. înzorzon<u>ă</u>rii; pl. înzorzon<u>ă</u>ri

îra (pop.) interj.

îs v. fi

își v. s<u>i</u>e

îți v. tu

consistento